

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

NAK en broodjes

Soif, de chauffeur van de rektor bedient wat verbaasd de aktievoerende studenten.

Woensdag 19 februari was een belangrijke dag in het kader van de strijd tegen de aangekondigde regeringsmaatregelen. Studenten en scholieren hadden een nationale bijeenkomst om te praten over de gemeenschappelijke eisen en om nieuwe akties te plannen. De nationale vergadering was ook belangrijk om de mobilisatiekracht te toetsen.

De dag voor de Nationale bijeenkomst was er op de V.U.B. nog een prikaktie naar de Raad van Beheer toe. Het is wel zo dat de V.U.B.-overheid niet voor de bezuinigingsplannen verantwoordelijk gesteld kan worden maar dit wil niet zeggen dat ze geen standpunt kunnen innemen. De prikaktie van dinsdag 18 februari was juist bedoeld om de leden van de RvB te vragen een standpunt in te nemen en niet lijdzaam toe te zien terwijl de regering de universitaire sociale sektor aan het afbouwen is.

Voor de prikaktie hadden een vijftientigtal studenten zich verzameld in de computerzaal van gebouw M. Enkele verdiepingen hoger vergaderde de Raad van Beheer. Het plan was dat de studenten, zodra er een telefonisch bericht kwam, naar boven zouden snellen en de broodjes, bestemd voor de noeste vergaderders, op te eten. Zogezegd verpauperde studenten die hun honger moeten stillen door de tafels van de RvB af te

schulmen. Het gerucht dat er iets zou gebeuren had echter ook al de leden van de Raad van Beheer bereikt. De hapjes voor tijdens de pauze waren wellicht daarom gewild sober gehouden. Allerlei sandwiches, dat wel, maar het warme voedsel, de traditionele Coquilles St-Jacques of de scampties, was achterwege gelaten.

Bovendien nodigde voorzitter Herman Corlijn de aktievoerders zelf uit om een hapje mee te eten, van een verrassingsaanval was dus geen sprake. Ook het doel van de aktie werd niet bereikt. De Raad nam nog geen standpunt in. Wel tekenden verschillende aanwezigen de petitie met de acht eisen. Maar sommige professoren wilden geen handtekening plaatsen, zogezegd omdat het te warm was of dat er te veel volk aanwezig was. Flauw, als je voor de blokkering van de sociale toelagen bent moet je maar voor je mening durven uitkomen en geen stomplinnige ekskus bedenken.

Nationaal Aktiekomitee

Voor de nationale vergadering was behoorlijk wat volk naar de V.U.B. afgezakt. Alleszins genoeg om aula QD propvol te vullen. Dat het Nationaal Aktiekomitee hier doorging is misschien te wijten aan het feit dat de V.U.B. studenten al het meest aktie gevoerd hebben tegen de aangekondigde regeringsmaatregelen. Even herinneren er was al een betoging, een manifestatie ter gelegenheid van het beëindigen van de wachttijd, de plakaten en de strijd naar de Raad van Beheer.

De nationale vergadering bestond uit drie delen. Eerst waren er de toespraken van studentenvertegenwoordigers uit Gent, Leuven en Brussel, nadien een regionale opdeling en tenslotte de plenaire vergadering waarop de nationale motie gestemd werd.

Vervolg op pagina 2

Over het RAK, het MLB en al dan niet deficitair werken zijn een hele hoop lezersbrieven.
 Open tribune op pag. 7 en 8

Vadsigheid

Een lief bezoek je om iets te leren, niet om te bewijzen wat je al kan. Toch laat ons onderwijsstelsel slechts 50% van de studenten een kans op slagen. Dat systeem zou wel eens aan kwaliteitsverbetering kunnen toezijn. De UCL zal haar profes voortaan pedagoges evalueren, ten einde de kwaliteit van het onderwijs te bewaken. Studenten zouden in die evaluatie een belangrijke rol mogen spelen. Op de VUB lijkt een dergelijk initiatief uitgesloten gezien de heiligverklaring van de 'academische vrijheid'. Kritiek op prof en hun diktekolleges wordt daarmee taboe. Toch streeft men ook hier naar kwaliteitsverbetering van het onderwijs. De Onderwijsraad te verde daarvoor reeds 14 bis mandaten te voorschijn, zij organiseert verder lezingen en 'brainstorms'. Alle academisch personeel wordt daarop uitgenodigd, maar weinige komen. Doktoren wordt immers belangrijker geacht dan pedagoges-bewust worden. Mensen die weinig doen, willen alleen nog minder doen. Profs die zich niet voor studenten interesseren, doen zo mogelijk nog minder voor die studenten. VUB, V van Vadsigheid? FRANS

EDITO

De Vrije Universiteit van Brussel heeft altijd de traditie gehad nogal vrouwvriendelijk uit de hoek te komen. Dit feministisch laagje is de laatste tijd aardig aangetast door enkele studentenkringen die het nodig achten hun opgeklopte sexistische macho-trekjes door te voeren naar het grote publiek, en zo een beeld van de vrouw als willoos lustobject op te hangen. Een beeld dat de kassa aardig doet rinkelen want seksisme brengt geld op.

Het begon dit jaar met de Volksunie—Jongeren, die het nodig achtten een film met 'la Christel' te draaien. Op zich is dat natuurlijk niet erg, maar het opende de deur naar meer.

Zo programmeerde de Perskring (traditioneel nochtans één van de meest progressieve kringen op de VUB) een lingerie-show. Op zich kan dat leuk zijn (vooral voor voyeur's), maar de affiche getuigde in ieder geval al van een vergaande wansmakelijkheid. Seksisme aan de wand dus.

Ook de VUB-tiek verkoopt boekjes die onder de rubriek 'soft-porno' vallen en dit is dan nog maar de afzwakking, want tot over enkele jaren werden er in de VUB-tiek ook 'hardere' zaken verkocht.

Tot nu toe werd de 'klimaks' bereikt door het BSG die op het feest van haar 130-jarig bestaan een stiptease-show organiseerden, ondanks het protest van onder andere VO en nog een aantal andere levensbeschouwelijke kringen. Het BSG is nochtans die organisatie die er voor een deel moet op toezien dat de principes van Vrij Onderzoek nageleefd worden. En Vrij Onderzoek staat voor het omverwerpen van vooroordelen, in dit geval sexistische vooroordelen.

Je kan je afvragen of wij nu plots moraalridders geworden zijn. Neen, maar de uitspattingen zoals ze zich nu voordoen (vooral dan van de Perskring en het BSG) hebben als enig effect dat zij de rol van de vrouw verlagen tot een lustobject en dat is het laatste wat de vrouw nodig heeft.

Trouwens, zulke 'studentikoze' aktiviteiten hebben de neiging het NSV aan te trekken (getuige het voorvalletje van dinsdag jongstleden), en dat is het laatste wat de mensen nodig hebben.

Volgens de rektor

Enkele uren na het verlaten van de campus betreed ik haar weer om foto's te maken bij een ochtendlijk interview met ons aller rektor O. Steenhaut. Helaas is de interviewer er niet. De machtsdrang van de communicatiewetenschappers begint blijkbaar pas na de middag. Vandaar dit gemproviseerd interview.

D.M. En, wat vindt u ervan, wat gaan de gevolgen zijn van de regeringsmaatregelen?

Het is natuurlijk zo dat er nog niets beslist is. Wij moeten afwachten wat er gaat volgen.

D.M. Jammaar, het laat zich raden.

Men kan natuurlijk verwachten dat de 'hervorming van de wet op de sociale sector (uit '65) zal uitdraaien op besparingen. En dat is niet goed te keuren.

Overigens is de Indexering van het inschrijvingsgeld een dwaze maatregel. De regering bespaart er niets mee, enkel de drempel tot de universiteit wordt verhoogd. Dit op een moment waarop het voor de 18-jarigen al behoorlijk uitzichtloos is.

D.M. En gaat u of de Raad van Beheer lets ondernemen, eventueel in samenwerking met andere universiteiten?

Op het moment dat het menes wordt zullen de universitetellen collectief lets ondernemen, maar wat is nog niet duidelijk. De V.U.B. zal zelf ook stappen ondernemen om te voorkomen dat er maatregelen worden getroffen die alleen de V.U.B. raken. Maar ik kan natuurlijk nu nog niet prijsgeven wat er gaat gebeuren.

D.M. Wij dringen aan.

Wij zullen stappen ondernemen bij bevriende politici.

Heeft de Raad van Beheer al gedacht aan de volgende, aangename aktievorm, nl. het gaan opeten van de broodjes op de ministerraad? Voorlopig ziet het er niet naar uit dat de bevriende politiek de geldkranen kunnen openhouden, vandaar dat alle studenten wordt gevraagd om een goed woordje te doen bij de hun bekende politici van de P.V.V. of de C.V.P.

BH

Nationaal Aktiekomitee

Vervolg van pagina 1

De eerste spreker was Geert Mareels van de studentenvakbond. Hij toetste de bezuinigingsmaatregelen aan de Idee van de democratisering van het onderwijs. Democrativering van het Onderwijs houdt in dat iedereen ongeacht zijn of haar afkomst kan studeren. Volgens Mareels staan de aangekondigde regeringsmaatregelen lijnrecht tegenover dat idee. De blokkering van de sociale toelagen en het Indexeren van de inschrijvingsgelden maken dat het universitaire leven (maaltijden, huisvesting...) duurder wordt waardoor in hoofdzaak studenten die minder kapitaalkrachtig zijn getroffen worden. Numerus clausus, als die er komt zal de vrije studiekeuze helemaal niet meer bestaan. Daarom beschouwde Mareels al deze maatregelen als een regelrechte aanval tegen de Democrativering van het Onderwijs.

Na Mareels kwam Emmanuel Boon, Ghanees en V.U.B.-student aan het woord. Hij kwam de situatie van de buitenlandse studenten schetsen. Boon begon met te zeggen dat het misschien ondenkbaar lijkt van een buitenlandse student om een toespraak te houden op een aktiedag tegen het onderwijsbeleid van de Belgische regering, terwijl buitenlandse studenten juist van de onderwijspolitiek van deze regering mogen genieten. Hij ontcrachtte zulk een argumentatie door te

bewijzen dat het onderwijsbeleid van de huidige regering ook de "foreign students" treft en dat ze dus ook recht hebben om te reageren. Meer zelf volgens Emmanuel Boon worden de buitenlandse studenten zelf dubbel getroffen. Eerst en vooral is het percentage van buitenlandse studenten aan de Belgische universiteiten de laatste jaren steeds gedaald. De regering geeft dus minder geld uit aan onderwijs voor studenten uit de derde wereld. Terwijl onderwijs juist heel erg belangrijk is voor ontwikkelingslanden. Als de buitenlandse studenten dan toch nog in België kunnen studeren dan zullen ze, als de maatregelen doorgevoerd worden, veel meer moeten betalen voor maaltijden en koten. Bovendien deze problemen krijgen buitenlandse studenten dan nog eens af te rekenen met racisme en xenofobie. Als laatste van de drie sprekers was liet dan de beurt van Gilberte Boeckmans van de Algemene studentenraad van Leuven. Boeckmans gaf toelichting bij de twee andere jeugdovriendelijke maatregelen, met name verlenging van legerdienst en verbudding van de wachttijd voor afgestudeerde werklazen.

Na deze drie toespraken kwamen enkele vertegenwoordigers van andere aktiegroepen hun solidariteit betuigen. Daarbij oogste vooral de afgevaardigde van F.E.F., Federation des Etudiants Francophones. Hij kreeg een daverend applaus van de aanwezigen. Ook de delegaties van aktie Sloef en mei '86 werden luidruchtig ontvangen. Die laatste kwamen vragen om mee te doen aan de betoging van 9 maart in Brussel.

Voor het tweede deel werden de deelnemers van de vergadering per regio ingedeeld. Elk van de regio's besprak toen de basistekst. Voor de regio Oost-Vlaanderen liep dit niet van een liden dakje. Twee vertegenwoordigers van het Gentse Fakulteitenkonvent wilden dat in de motie zou opgenomen worden dat de studenten akkoord zijn met de Indexering van de inschrijvingsgelden. Ook wilde iemand van Gent dat de solidariteitsverklaring met de buitenlandse studenten aangevuld zou worden met "na hun studies moeten ze onmiddellijk terug naar hun land gestuurd worden". Deze voorstellen overleefden echter de penale vergadering niet. De regionale besprekingen van de regio Brabant en Limburg-Antwerpen-Leuven verliep vrij rustig. Alleen toen de toekomstige akties besproken werden wilden enkele heethoofden onmiddellijk de Generaal Jacqueslaan gaan blokkeren. Ook dit voorstel overleefde de penale niet maar dat kwam door het chaotische einde van de vergadering.

Op de algemene vergadering brachten de drie regio's verslag uit van hun amendementen. Ook de voorstellen van het Gentse Fakulteitenkonvent werden aangehaald maar op twee stemmen na unaniem verworpen. Na de discussies en de stemming over het uiteindelijke platform had men nog akties moeten bespreken maar doordat de bus van de Gentse studenten vertrok en iedereen wat door elkaar stond te schreeuwen is dit er niet meer van gekomen. Alleen over het principe van een nationale betoging raakte men nog eens.

Door plaatsgebrek is het onmogelijk het platform te publiceren. We zijn ons er van bewust dat het platform heel belangrijk is en daarom publiceren we het de volgende keer.

K.K. : - 172.985,-

Het B.S.G. lijkt zich heel wat problemen op de hals gehaald te hebben en ook voor de Dienst Kultuur ziet het er niet zo rooskleurig uit. Volgens de Financiële Dienst heeft het kultuurkaffee vorig 172.985,-fr verlies gemaakt in plaats van 6.000,-fr winst zoals te lezen stond in het verslag van de Dienst Kultuur.

Dat is in het kort de vergadering van de laatste Sociale Raad.

Bij het begin van de vergadering werd het ontwerp van Yves Rasquin, studentenvertegenwoordiger voor Jette, bekend gemaakt. Iets waarvan Rasquin een paar weken geleden De Moelal per lezersbrief al op de hoogte had gebracht is dus nu officieel. In de Sociale Raad wordt hij opgevolgd door Anne Caremans die vroeger reeds effectief SoR-lid geweest is.

Een punt dat op het laatste Regionaal Aktiekomitee tegen de regeringsmaatregelen al voor een ellenlange discussie zorgde, met name het al dan niet deficitair werken van de Sociale Raad, kwam nu ook op de SoR-bijeenkomst aan bod.

Op de vorige vergadering van het R.A.K. werd besloten om de Sociale Raad te vragen dit jaar deficitair te werken. Voorstanders hiervan geloofden dat dit de studenten zal mobiliseren tegen de aangekondigde regeringsmaatregelen. Tegenstanders van deze taktiek vreezen echter dat in dien van de SoR. deficitair zou werken, de Raad van Beheer over de hoofden van de studenten heen de begroting van de Sociale Raad op orde zal stellen. Daardoor zou de studententinspraak en flinke knauw krijgen. Zoals verwacht verwierp de Sociale Raad, het voorstel van het Aktiekomitee. Alleen Alain Isaac van de A.L.S. stemde voor. Wel plaatste de SoR. zich achter de andere eisen van het aktiekomitee: met name de deblokering van de sociale rijkssteun door de regering, het waarborgen dat noch de lonen, noch de diensten in gevaar zullen gebracht worden en de weigerling om de gevolgen van de blokkering ten laste van de studentenvolking.

Ook werd er gesteld dat studenten en personeel moeten vechten om de indexering van de sociale toelagen te verkrijgen.

Een volgend belangrijk punt was het jaarverslag van het kultuurkaffee. Reeds vorige maand had de Dienst Kultuur het financieel verslag van het K.K. ingediend maar omdat het te onvolledig was hadden de SoR-leden gevraagd om het huiswerk over te doen. Ditmaal was echter niemand van Dienst Kultuur op de vergadering aanwezig, net zo min als er een behoorlijk verslag van het KK was. Dit ontlokte aan de SoR-voorzitter de uitspraak "dat de afwezigheid en het niet klaar zijn met het verslag representatief is voor de houding van de verantwoordelijken van de Dienst Kultuur". Hoewel Dienst Kultuur dus nog geen nieuw financieel verslag gemaakt heeft zijn alles er op dat er in het vorige verslag grove fouten stonden. In dat verslag stond te lezen dat het Kultuurkaffee een kleine winst gemaakt heeft maar volgens de Financiële Dienst heeft Dienst Kultuur vergeten één loonkost te boeken. Als die loonkost meegerekend wordt, dan heeft het KK vorig jaar een verlies van 172.985,-fr. geleden. De sociale Raad besliste daarop dat de Dienst Kultuur tegen de volgende vergadering een nieuw financieel verslag moet indienen en dat er in samenwerking met de direkte financiën een boekhoudkundig plan opgesteld dient te worden.

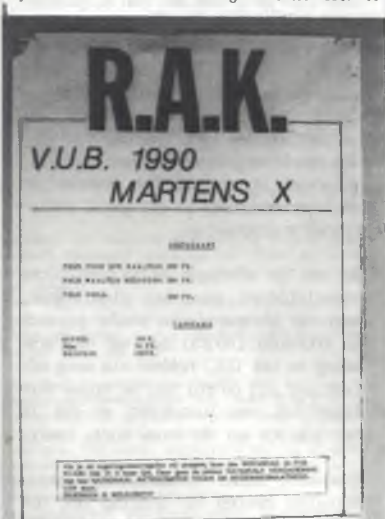
De SoR. was ook niet mals voor het Brussels Studentengenootschap. BSG had een aanvraag ingediend om vijf studentenkringen (Brugse Studentenkring, Amnesty International, Role Playing Game Club, Jongerenvereniging voor Sterrekunde en Jongkommunisten) officieel te erkennen zodat ze subsidies kunnen krijgen. De aanvraag werd al in december vorig jaar gedaan maar omdat het BSG, zoals steeds, niet aanwezig was om uitleg te verschaffen werden de vijf kringen toen alleen maar voorlopig erkend.

Ook ditmaal was er geen BSG-vertegenwoordiger om tekst- en uitleg bij de aanvraag te verschaffen. Voor de SoR-leden was dit het bewijs dat het BSG-bestuur geen enkele moeite doet om de studentenkringen in de SoR. te vertegenwoordigen (nochtans één van haar belangrijke taken). Daarom kreeg het BSG-bestuur een blaam die schriftelijk aan alle studentenkringen bekend zal gemaakt worden. Een kadeautje voor de 130ste verjaardag?

De moeilijkheden met de erkenning van de vijf kringen vloeit voort uit de nieuwe minimumstatuten die enige tijd geleden door BSG opgesteld werden. Alle kringen moeten, willen ze door de SoR. erkend worden, aan deze statuten voldoen. Volgens BSG stroken de statuten van de Jong Kommunisten niet met de minimumstatuten omdat volgens artikel 11 het lidmaatschap van JK-VUB onverenigbaar is met het lidmaatschap van een andere politieke kring en volgens artikel 12 de uitsluiting van een lid kan gebeuren op een algemene vergadering met een meerderheid van de helft+1 van de aanwezige leden. Deze artikels maken dat niet iedere VUB-student lid kan worden of mag blijven maar volgens SoR-ondervoorzitter De Ruyck staat ook in de statuten van de Jongerenvereniging voor Sterrekunde dat een lid op een Algemeen vergadering kan uitgesloten worden met een meerderheid van de helft+1 van de aanwezige leden en daar heeft het BSG dan geen bezwaar tegen. Voor Deruyck moet, indien JK niet erkend wordt, dit ook maar niet voor JVS gebeuren. Bovendien staat er in de minimumstatuten nergens expliciet vermeld dat een kring toegankelijk moet zijn voor alle VUB-studenten, wel is het zo dat dit door de band heen algemeen aanvaard is.

Volgens de SoR-leden wijst de hele zaak er op dat er vele gaten in de minimumstatuten zitten. Ook is het zo dat een groot aantal, van de reeds erkende studentenverenigingen, niet meer voldoen aan die hernieuwde statuten. Eén van de SoR-afgevaardigden opperde dat van al die kringen dan maar hun erkenning moest ingetrokken worden. Iedereen gelijkt voor de wet dus. Zover kwam het niet. De SoR. besliste om de vijf kringen nogmaals voor één maand te erkennen en er zal aan BSG een algemeen advies over de minimumstatuten gevraagd worden. Bovendien zal er op de volgende Sociale Raad gediscussieerd worden over het feit dat het BSG duidelijk haar plichten verzuimd. Wordt vervolgd dus!

Sorge

De plakaten-aktie van het RAK

De voorzitter van de RvB, Herman Corijn, nodigde de studenten zelfs uit

VRIJZINNIGHEID.

een enquête.

Wat betekent 'vrijzinnigheid' voor mensen van de VUB? Een spektakulaire maar totaal onwetenschappelijke enquête bracht ons alvast tot de volgende vaststellingen: vrijzinnigheid is iets waarover men niet vaak vragen stelt, ook niet aan zichzelf. Ze zijn namelijk te vanzelfsprekend of te ingewikkeld om te beantwoorden. Hiervan getuigen reacties als "bweurk!", "wat een totaal belachelijke vraag", "daar wens ik op een maandagochtend niet op te antwoorden" en "Kom volgende week nog maar eens terug naar mijn bureau, dan zorg ik dat er een getypte tekst voor u klaar ligt". Vaak 'schaamde' men zich om een antwoord op de vraag te bedenken, alsof het de meest intieme bedgeheimen betrof. Wanneer er dan toch een antwoord werd geformuleerd, gebruikte men de term 'vrijzinnigheid' heel vaak als de verwording van een persoonlijk ideaal. Het ideaal, dat dus overal dezelfde naam draagt, krijgt evenwel steeds een andere inhoud. Het concept 'vrijzinnigheid' lijkt een bal klei die men naar eigen smaak een vorm geeft. En of die bal klei 'vrijzinnigheid' heet of toevallig 'geloof', maakt in sommige gevallen minder verschil dan men wel zou willen aannemen.

Vaak stelde men zichzelf de vraag of katholieken vrijzinnig kunnen zijn. Verder zat men soms verveeld met het verschijnsel van 'vrijzinnige rituelen'.

De resultaten van onze 'mening-metkerij' zijn veelkleurig, inspirerend en daarom misschien zelfs interessant:

* Verdraagzaamheid is vrijzinnigheid. Sommige katholieken kunnen dan even goed vrijzinnig zijn, en volgens dezelfde definitie zijn heel wat 'humanisten' niet vrijzinnig.

* Vrijzinnigheid is voor mij een vorm van anarchie, maar pas op, ik heb een heel persoonlijke visie op wat anarchie moet zijn, het is allemaal filosofies gegrond. Echte vrijzinnigheid is onmogelijk, zeker in België. Wat hier gewoonlijk voor vrijzinnigheid doorgaat is even verzuild als het katholicisme. Het lijkt zelfs al op een kerk, met die vrijzinnige rituelen die men nu begint uit te denken. Je komt van de ene kerk in de andere terecht. Vrijzinnigheid zou gewoon menselijkheid tot doel moeten hebben.

* Vrijzinnigheid is het enige alternatief voor de dogmatiek van de katholieken. Het is je enige mogelijkheid om op een vrije manier te leven in deze maatschappij. Haar boodschap is om zoveel mogelijk te genieten van het leven, zonder je iets aan te trekken van enig superwezen. De vrijzinnigheid moet een vaste plaats krijgen in onze maatschappij en het Feest van de Vrijzinnige Jeugd lijkt me alvast een goed initiatief om je er te laten gelden. Ik zou het daarom geen 'vrijzinnig ritueel' willen noemen.

* Vrijzinnigheid is een grondige filosofische reflek-

sie. Het is een poging om krities te zijn. Voor mij staat het daarom voor a-religiositeit. Het is ook de wil om anderen te helpen, zonder daarbij je kritische gevoel te verliezen.

* Vrijzinnigheid is een ongebonden 'geloofs'-overtuiging. Je mag niets per definitie uitsluiten. Je moet tolerant zijn ten opzichte van alle andere overtuigingen. Je eigen vrijzinnige overtuiging kan eventueel een samenraapsel zijn van wat je als positieve punten ervaart in andere overtuigingen.

* Vrijzinnigheid is de mogelijkheid om vrij te kunnen denken, los van religie of dogma. Het is moeilijk om dat concreet te verwezenlijken in deze maatschappij, want alles is gereguleerd. Toch kan de intentie om vrijzinnig te zijn in elke mens aanwezig zijn, ook als hij er niet in slaagt ze te uiten.

* Vrijzinnig zijn is openstaan voor andere overtuigingen, kunnen luisteren. Veel katholieken kunnen dat; wat mij betreft zijn zij dus vrijzinnig.

* Vrijzinnig leven is het zich niet onderwerpen aan een partij.

* Vrijzinnigheid is een vorm van onverschilligheid. Het is een houding die je aanneemt als je niet te veel over "ernstige" zaken wilt nadenken. Maar de vrijzinnige zal zichzelf tenminste niet opdringen. Hij kan wel goed luisteren omdat hij openstaat voor alle overtuigingen. Toch zal hij niet alles voor "waar" aanzien, hij zal zich niet gemakkelijk laten beïnvloeden.

* Vrijzinnigheid is democratie, democratie van denken. Maar vrij onderzoek is slechts mogelijk in een socialistische maatschappij, want het denken blijft gehecht aan het materiële. Het belang en de notie van bezit moeten eerst volledig worden opgeheven, voor je echt vrij kan denken.

* Vrijzinnigheid heeft te maken met waarden-vrijheid en met vrij onderzoek. Het is een streven naar objectiviteit, een poging om alle vragen zelf te beantwoorden, zonder de tussenkomst van een derde (nl. god).

* Vrijzinnigheid is het mogen zeggen en denken wat je wil. Het is geen ateïsme en zeker geen deïsme. Vrijzinnigheid is het aanvaarden van iedereen en dat maakt het nu juist zo interessant. De vrijzinnige is noodzakelijkerwijze anti-racist en anti-fascist.

* Vrijzinnigheid betekent konstant alles (ook jezelf) in vraag stellen.

* 'Vrijzinnigheid' is uitgegroeid tot een contra-term voor andere, klassieke religies. In die zin is het een volslagen versleten begrip. Binnen die

tegen-religies zitten al zoveel verschillen, sommige strekkingen sluiten elkaar totaal uit, pantheïsme en materialisme bijvoorbeeld. Volgens de definitie als anti-religie kunnen we katholieken niet vrijzinnig noemen, hoewel ze natuurlijk ook wel op een vrije manier kunnen denken.

Toch heeft vrijzinnigheid religieuze aspecten. De mens is nu eenmaal een religieus wezen, antropologische studies hebben dat aangetoond. Ritualistiek en symbolisering zijn sociaal noodzakelijk, het zijn wezenlijke aspecten van het mens-zijn. Maar die religiositeit is niet steeds hetzelfde als 'godsdienstigheid'. Die twee dingen mag men niet verwarren. Het ritueel mag niet pragmatisch gebruikt worden, het pragmatische is niet de waarde van het ritueel. Het ritueel heeft ook geen reflectief element. Het denken moet erbij kunnen worden uitgeschakeld. Toch kan een ritueel verhaal zijn, in de liturgie. De symbolen mogen niet in vraag worden gesteld, want dan kunnen ze niet langer gevoelsmatig functioneren. De vrijzinnigheid heeft behoefte aan eigen rituelen. Bij een sterfgeval bijvoorbeeld zal het de pijn verzachten. Het is evenwel onmogelijk om van de ene dag op de andere rituelen 'te maken'; ze worden dan steeds een afkooksel van rituelen die je al kent, uit het kristendom bijvoorbeeld. Het Feest van de Vrijzinnige Jeugd is daar een prima voorbeeld van. Dat feest is geen ritueel; een echt ritueel moet organies groeien binnen de maatschappij. Voor mij is religiositeit de manier waarop je jezelf als mens geplaatst ziet binnen het geheel van de natuur.

* Vrijzinnigheid is voor mij een vorm van nieuwsgierigheid, leergierigheid. Zo sta je voor alles en iedereen open, want er is niets dat je niet wil weten. Dat betekent echter niet dat je alles wat je te weten komt voor waarheid gaat aanzien, de kritische geest is ook enorm belangrijk. Het begrip 'vrijzinnigheid' komt daarbij los te staan van het antagonisme ateïsme/godsdienstigheid. Niet elke godsdienstige geloof inners in kerkelijke dogma's of een antropomorfe god. Het 'ateïsme' heeft bovendien zelf z'n dogma's, die beweren dat rede en redelijkheid synoniemen zijn voor 'waarheid', en dat alles wat het kristendom heeft voortgebracht noodzakelijkerwijze slecht is. Uiterst redelijke mensen zijn voor mij geen vrijzinnigen meer. Mijn nieuwsgierigheid dwingt me vaak om ook naast rede en logica te kijken, want juist die concepten beperken op een heel eigen manier de totale vrijheid van denken.

* Vrijzinnigheid is een ideologisch klimaat waarin de vrijheid van denken en handelen voor elk individu wordt gewaarborgd, wars van elke manipulerende externe gezagsprincipes.

Prof. Willems (auteur van om. de term vrijzinnigheid, een eerste poging tot semantisch-vergelijkend onderzoek van het woordveld)

Het is moeilijk om de term 'vrijzinnigheid' te definiëren: hierrond bestaat een grote onenigheid. Meestal wordt een negatieve definitie gegeven: niet gelovig, niet dogmatisch, etc. Dit is logies als men rekening houdt met de geschiedenis van de vrijzinnigheid in Vlaanderen: een voortdurende oppositie ten opzichte van het klerikalisme. 'Vrijzinnig' is een types Vlaams woord: in het Nederlands zegt men 'vrijdenker'. Dit is ook het geval in ander landen, bijvoorbeeld Frankrijk, waar het woord 'laïque' gebruikt wordt.

Vrijdenken is een houding van ondogmaties handelen en het centraal stellen van de mens in plaats van één of ander opperwezen. Dit laatste is één van de belangrijkste aspecten van de vrijzinnige beweging in Vlaanderen: vrijzinnigheid is hier inder een politiek dan een filosofies begrip. Een groep vrijzinnigen is van mening dat geen bevrijding van geest mogelijk is zonder de bevrijding van materiële behoeften. In de liberale aanpak komt dit veel minder aan bod en deze tegenstelling brengt dus een tweespalt teweeg. Bovendien is er nog bij bepaalde vrijzinnigen een discrepantie tussen hun filosofiese overtuiging en hun politieke handelingen. Als die dan bijvoorbeeld het officieel onderwijs aan Coens uitleveren is dat op z'n minst gezegd een daad tegen de ontsplooiing van een vrijzinnige samenleving.

Prof. Walravens (docent filosofie; voorzitter van het centrum voor de studie van de Verlichting en het vrije denken)

Ik ben niet actief lid in de georganiseerde vrijzinnigheid, hoewel ik vind dat ze waardevol werk doen. Tot nu toe heb ik meer de vrijzinnige principes toegepast in het dagdagelijkse leven. Deze vrijzinnige principes refereren naar een aantal kenmerken van de Verlichtingsidealien, aantal de vrijzinnigheid gegroeid is. In de eerste plaats is dat het vrijdenken, dat negatief gedefinieerd de verwerping van dogmatisme, en positief het zelfstandig rationeel denken inhoudt. Verder zijn verdraagzaamheid en pluralisme belangrijk omdat er een verscheidenheid moet bestaan in een maatschappij. Verdraagzaamheid sluit niet uit dat je voor een bepaalde zaak kan inzetten en in concrete situaties tegen onverdraagzaamheid optreden. Fundamenteel is ook het rechtvaardigheidsbegrip: elke mens heeft recht op een decent leven waarin hij zich kan ontplooiën. Het gaat hier niet om uniformiteit, maar om gelijkwaardigheid, zoals man en vrouw niet identiek zijn, maar wel gelijkwaardig.

Wat nu de georganiseerde vrijzinnigheid betreft: ze doen belangrijke dingen want een organisatie die de vrijzinnige belangen verdedigt is in de Belgiese context zeker nodig. Op zichzelf bestaat er wel een beetje dat ze, gedwongen door de omstandigheden een soort 'parallelkerk' vormen.

Een ander probleem is de vrijzinnigheid binnen de politieke partijen. Pluralisme binnen de partijen zou een waarborg zijn voor een pluralistische manier van regeren. Dit is mogelijk in Duitsland, maar in België wordt dit verhindert door het bestaan van een konfessionele partij als de CVP. Dat de andere partijen zich meer en meer openstellen voor gelovigen is niet zo erg, erger is dat men het beheer van het staatsonderwijs in handen geeft van een konfessioneel minister.

ADB /A.V.

aids

Le sida au baba!

Wat kan de kribbelaar nog toevoegen aan iets wat verzadigd is? Het niets, de beschrijving van de leegte der saturatie. AIDS is -vergeef mij de uitspraak- gesatureerd, verzadigd. Miljoenen nieuwsgierige hanswonsen hebben een aantal nieuwe clichés geschapen en het begrip erin gevangen gezet. En daar zit ik nu tegenaan te kijken.

Wat moet ik u vertellen tegen uw beter weten in? Dat AIDS geen homofiele voorrecht is? U wist dat toch al hopelijk (als u het niet wist leest u verkeerde dingen of u leest helemaal niet). Misschien is het nieuws voor u te weten dat er al babies geboren werden met AIDS? Misschien...misschien. Er is nochtans veel meer. Er wordt namelijk tegen AIDS gevochten. Bovendien heeft AIDS een markt geschapen die dankbaar wordt ingevuld door kilo's nieuwe VZWI's, maar eerst en vooral door de farmaceutische industrie.

De logisch aangelegde burger zal geneigd zijn op zo'n belangrijk gebied enige internationale samenwerking te veronderstellen. Helaas, driewerf helaas. Eens te meer komt de logisch ingestelde burger bedrogen uit. Zijn verbazing is gerechtvaardigd bij het zien van zoveel individualisme ten voordele van de portefeuille. Even een schoolvoorbeeld...

Het Instituut Pasteur in Parijs heeft er een prestigieuszaak van gemaakt om zijn goede faam te bevestigen met baanbrekend werk in de AIDS-sector. Aan de andere kant van de oceaan blijken enkele pientere Amerikanen echter hetzelfde van plan! Het gevolg: de respectievelijke onderzoeken verlopen in het grootste geheim. De Amerikanen gaan zelfs zover in Afrika grof geld naar te tellen aan proefpersonen voor basisonderzoek om hun bek te houden als die van Parijs dezelfde onderzoeken willen komen uitvoeren. Dat is niet het laatste. In Parijs werd enige tijd

geleden met wat Frans chauvinistisch tromgeroef aangekondigd dat één remedie gevonden was (herinner u de plotse vlucht van Rock Hudson naar Parijs). Als de Fransen een amerikaans patient aanvragen houd de amerikaanse administratie dit bewust tegen, een fractie later publiceren de amerikaanse onderzoekers resultaten die gebaseerd lijken op de Parijse principes. In een franse kolere (en ik weet wat dat is) daagt het Instituut Pasteur de Amerikanen voor de rechter. De uitslag is mij totnogtoe onbekend.*

Een en ander vraagt om verklaring. Waarom is er in zo'n onderzoek niet meer coördinatie, zoveel internationaal als nationaal? Waarom is er niet meer samenwerking tussen enkele gespecialiseerde Informatie en opvangcentra ondanks het grote AIDS-congres van november in Brussel. Als een behoeftig kikkertje zat ik op mijn achterpoetjes aan de telefoon naar dokter Lauwers te luisteren. Geduldig sprak zij mij vanuit het A.Z. in Jette toe: "Er is inderdaad weinig informatie die echt op nationaal niveau verspreid wordt naar de betrokkenen toe. De geneesheren daarentegen worden wel regelmatig op de hoogte gesteld van onderzoeksresultaten. Maar het is zoals u zegt betreurenswaardig dat er zo weinig samengewerkt wordt door organisaties om echt grote campagnes uit de grond te stempelen."

Of er dan geen Europese strategie is uitgestippeld onder leiding van de Fransen? Zij: "Nee, ieder werkt voor zijn eigen winkel." De Verontwaardigde vraag ik hoe zo iets kan. De dokter repliceert nuchter: "Kijk eens, iedereen wil graag de eerste zijn, iedereen heeft ingipken een enorme markt die AIDS goepend heeft ingipken en daarom gebeurt heel het onderzoek in deze sfeer. Normaal worden onderzoeksresultaten pas gepubliceerd na onderzoek op een flink aantal proefpersonen. Juist omdat AIDS zo goed in de markt ligt durft men nogal eens resultaten op 3 à 4 gevallen gaan veralgemenen zodat de werkelijke stand van het onderzoek totaal verward overkomt. Daarbij komt dat men er niet vies van is kwakkels de wereld in te sturen om de concurrentie op de een of andere manier te dwarsbomen."

kollaboratie

MAURICE DE WILDE BIJ HET LVSV OP SCHOOT

Is er een beter decor voor een lezing over de kollaboratie dan één van de bunkers van de aula? De lezing van Maurice De Wilde ging minder over de kollaboratie, dan over het onderzoek zelf en over De Wildes journalistieke werk in het algemeen. Zoals bekend tellen politieke belangengroepen voor de hoogste instanties van de BRT wel eens meer mee dan journalistieke deontologie en Maurice De Wilde kan daarvan meespreeken.

Voor u van deze braniepraktijken ziek wordt zal ik u even een oelamp aanbieden in de duisternis. In juni is er in Parijs (alweer daar) een groot AIDS-congres gepland waar de aanwezig onderzoekers hopelijk eens een frisse pint samen zullen drinken om te ontdekken dat zij in de grond allemaal voor hetzelfde staan.

Niet zonder enige nostalgische denk bij al dit ontvlinderend nieuws terug aan de tijd dat de zondeboeken van de AIDS-paranoia, de homofielen, langzaam uit hun subcultuur ontsnapten. De tijdrekening zal binnekort misschien de predikanten Pré-en Post-AIDS krijgen. Pré zal dan de tijd zijn van films als "The naked civil-servant" en "Querelle" die aansloegen bij meer dan een cultu-publiek. Terwijl post dan gernerkt zal zijn door een seksuele doemdenkerij en een langzaam "straight" worden van de Castro in San-Francisco, de wijk waar ooit Harvey Milk vanuit zijn fotowinkel een politieke macht opbouwde. De Castro, de homofilie, het worden weer verschijnenselen van een subcultuur. Desondanks is er leven in AIDS! Vraag het maar bij SJERP!

(*) Informatie uit "Le Monde", gespreid over november en december.

IL CATTIVO (voorheen een taalfoot)

Jaren geleden kreeg hij naar aanleiding van een reportage over de havenpolitiek, waar CVP-minister De Saeger niet erg ingenomen mee was, een rode kaart. Na een periode "op de strafbank" (zoals hij het zelf noemt) maakte hij een programma over de legale wapenhandel in België, dat slechts op het nipperjte toch werd uitgezonden: hij had informatie verzameld, die wapenfabrikanten en regering liever niet op het scherm zagen. Toen heeft men hem voor een paar jaar in de archieven opgeborgen om de reeksen over de nieuwe orde voor te bereiden. Ook hier onder voortdurend hindernissen op, niet alleen omdat je collaborateurs niet zo gemakkelijk voor de kamera krijgt, maar ook kreeg hij niet altijd toegang tot de nodige bronnen, vooral als er een link tussen de nieuwe orde en de 3K's bestond (Kerk, Koning en Kapitaal).

Met reeksen als "De Nieuwe Orde" en "De Collaboratie" heeft De Wilde op heel wat lange tenen getrapd. De Vlaamse nationalistien zijn er uiteraard niet zo gelukkig mee, maar ook het verzet was niet erg entoesiast als men het bijvoorbeeld terloops over de excessen van de repressie had. Op het ogenblik werkt De Wilde aan een programmaareeks over de represailles naar aanleiding van overvallen en aanslagen van het verzet: het is echter zeer moeilijk om de beulen van toen tot een interview te overhalen. Markant is ook de konklusie die De Wilde uit zijn onderzoek naar de nieuwe orde trok: in WOII haalden de Oostfronters de kastanjes uit het vuur voor de politiekers en zo is het veertig jaar later nog. Zij laten zich interviewen, in tegenstelling tot de politiekers die hen misleid hebben. Het is de bedoeling dat de jongeren, die de programma's over de nieuwe orde zien, er een les uit trekken en een kritische houding aannemen 'en opzichte van de mannen op het podium.

Ariane De Borger.

berichten uit nieuwelaan

BSG130

VERGADEREN

Anno 1986, 130 jaar geleden werd er een vereniging opgericht om als Vlaamse drukkersgroep te fungeren tegen de francofone overmacht op de ULB. Hedendaagse heeft deze vereniging afstand genomen van haar politieke karakter en houdt zich nu voornamelijk bezig met het overkoepelen van de verenigingen op de VUB (dit zijn niet uitsluitend facultaire kringen zoals VRG, Solvay of PK, maar ook maatschappelijke of politieke groepen).

Dit moest geleverd worden meenden de BSG-koppen (dit zijn er meer dan 100) ooit zou vermoeden. Zij staken hun hoofden bij elkaar en kozen uit een gamma van massa activiteiten: een tweede optreden van Johan Verminnen, een vernisage, ballet... Deze bleken van hoogstaand cultureel allood te zijn, maar dit zou een groot percentage van de feestmalende studentebewoeling niet behagen, aldus besloten ze een tirolerfeest te organiseren.

De feestvorgen gingen van start te 19h op 27 februari 1986, met receptie waarbij Billy, de voorman van BSG ons verbaasde met zijn spechtallent en de rector, die ook speechte, maar iets minder verbazing teweeg bracht. Na een receptie waarop de broodjes smaakten en de schuimwijn dartel bubbelde in de glazen, kwamen de Stella-Boys. De heren speelden drinkmuziek (die je niet in Tirolse sfeer vermoeden) die een vlaamse jaarmarktsfeer opleefde, enkel de paarden en de koelen ontbraken nog. Helaas het was te koud buiten, men begon te vroeg, (u kan waarschijnlijk nog redenen verzinnen), ondanks de goede wil van enkele boerebalfans, er kwam niet teveel schot in de zaak. De heren hielden het vol, totdat de fakker zich met naalden begon te doorboren. Dit intermezzo gaf hen de mogelijkheid de stembanden te smeren met een welbekend bierje, welk hen nog meer goede diensten verschafte. Wanneer de naalden allemaal genuttigd waren, staken ze terug van wal, iets meer stemming deze keer maar nog niet het gewenste resultaat.

De massale toeloop naar het podium, dat strategisch voor de dansvloer stond opgesteld, kwam er nadat een zeker Jessica, ondanks de koele in de tent lichtig gekleed over het podium dartelde, het nog steeds te warm vond en alles (slippe en beha) uitspeelde. Dit tot groot jolijt van de voorste rij en tot ergernis van een kleine achterhoede die zich al sinds enige tijd tot ware moralriders ontpopt hebben. Deze vertoning werkte inspirerend voor de BSG-voorman, die zijn exhibitionistische geaardheid niet langer kon verbergen en aldus zijn wederig behaarde genitaliën en zijn vette reet aan de wereld toonde.

Deze vertoning bleek traditie te zijn en enkel geoorloofd in ons VUB-dorp wanneer men aanspraak kan maken op de kringhoofden-status. "Broeken afsteken is hier traditie", hoorde ik iemand mij toefluisteren.

Rond dit tijdstip iets meer vol, niet overdreven enthousiast, maar wel vrij dronken. Niet dronken genoeg voor de Perkering echter, die die avond uitpakten met een heus kippenkraam met als aandachtstrekkers enkele affiches, van een sexistisch allood volgens de moralriders, volgens anderen dan juist aandachttrekkend genoeg, gezien het water dat uit hun monden droop. Deze driften zetten hen echter niet aan tot het konsumeren van kip, ondanks het goede voorbeeld van enig dorpsprominenten zoals Dirk D. VRG, Mark PK., Vlees Solvay, Freddy Hulsbaas Nieuwelaan, en de drummer van de Booze Brothers die gretig het zorgvuldig geprepareerde pluimvee verorberden. De reeds gebraden voorraad, kan enkel de uitbaters van het Leger des Hells behagen, die de diertjes cadeau kregen.

Terwijl deze middenstanders in de dop mokkend hun kassa aan het maken waren, wendte de fakir zich wellustig in de glasscherven. Deze act deed velen huiveren en sommige lichtgevoelige zielen vielen zelfs in zwijm.

Hiera zette de studente fanfare in, zij konden ondanks vele goede wil, het niveau van de Stella-Boys niet evenaren. De heer Vlees verleende zijn logistische steun, Helaas hij was al goed in de wind en produceerde nog meer wind met wilde handgebaren die hoorden bij zijn ongecompliceerde dansjijl.

De laatste noemenswaardige act was die van de Booze Brothers, een Oostends bandje die enige vrij verzorgde bluesnummers ten gehore brachten. Dit ging er echter niet meer zo in bij het publiek, dat al ettelijke gratis vaten achter de rug had. De discobar joeg de nachtbrakers buiten.

Al bij dienen we dit gebeuren niet als geheel stomp te bestempelen, het was af en toe gezellig in de tent te vertoeven, mits enige goede wil en mits enige goed gevulde beurs. Robert P.

Het heeft er een tijdje naar uitgezien dat we onze freelance-relatie met de Moelal zouden kwijtspelen. Voor dit nummer diende zich immers maar geen stof tot schrijven aan. Niet het minste schandaal - het moet daarom nog niet vulgair zijn - ontrok zich aan de alledaagheid van de Nieuwelaan. Er wou zelfs geen enkele betweterige mafkees opduiken om de nodige lulkoek uit zijn nek te slaan.

Maar op een goede nacht was het geluk dan toch met de gebroeders Bever. Eén van onze tipgevers kwam ons omstreeks 1 uur melden dat er in een kot op de vijfde verdieping een daverende ruzie aan de gang was. Toen we zelf met geluids- en foto-apparatuur ter plaatse waren, bleek het "daverende" karakter van de ruzie inderdaad niet uit de lucht gegrepen. In de aanpalende keuken kwamen meermaals stukken plafond naar beneden en Willem had zelfs de indruk dat het gebouw lichtjes scheef ging staan. Voor de eerste maal hoopten we dat Emmerechts zou komen opdagen. Het zou een grandioos schouwspel geweest zijn om te zien hoe diens haren in enkele luttele ogenblikken totaal zouden vergrijzen, dan als naalden zouden rechtspringen om tenslotte met luide knallen uit zijn hoofd te schieten.

De ruzie in het betreffende kot liep intussen zo hoog op dat onze bandopnemer uit pure overlevingsdrang pootjes had gekregen en het pijlsnel op een lopen zette. Ed ging er nog direct achteraan maar had na enkele minuten de achtervolging moeten staken. Het conditiepeil van onze bandopnemer lag veel te hoog voor Ed. De nu volgende weergave van de kotruzie berust dan ook louter op geschreven notities. De vermelde namen zijn fictief.

STEM 1: Zeg nu zelf, Robert B., uw laatste artikel was nog niet goed genoeg om mijn gat mee af te vegen. Bovendien krijgen we voortdurend klachten over een overdaad aan dt- en andere spellingsfouten in uw Idiote artikels.

STEM 2 (vrouwelijk): Ik moet zeggen dat het waar is, Robert B., want ik heb het gedaan en de volgende dag had ik het speen aan mijn gat.

STEM 3 (Robert B.): Dat kan ik goed geloven, als ik bedenken wat daar nog zoal ingestoken wordt.

STEM 2: Weet ge wat gij zijt? Een kwijlende, etterende, impotente druiplul!

STEM 4: Om het nu even over iets anders te hebben, Robert. Het wordt tijd dat gij eens wat beter tegen uw verlies kunt. Ik vind het eerlijk gezegd een beetje overdreven dat ge bij elke typfout onze typmachine tegen de muur kwakt. Dat is nu zeker al de tiende keer dat we een nieuwe gaan kopen.

STEM 3: Hoe dikwijls moet ik dan ook nog zeggen de typmachine aan de tafel vast te schroeven, vieze, vette slum dat ge zijt. Trouwens gij moet niet zeveren. Weet ge nog toen gij eens met uw zatte kloten kwam binnengestoken, beleefd de weg naar het toilet vroeg en toen heel het machien onderkoste?

Het was voor ons zonneklaar dat er achter de deur een officieuze vergadering doorging van de Moelal-redactie. Nu wilt iedere Moelal-lezer al lang dat het studentenblad van een bedenkelijke kwaliteit was maar dat deze wetenschap ook tot de redactie is doorgedrongen (dat meenden we tenminste uit de eerste twee vermelde woordenwisselingen te mogen afleiden) is dus vrij recent. En er zouden precies nog koppen gaan rollen. Misschien zelfs in erg letterlijke zin, want te horen aan het enorm kabaal achter de deur kregen er mensen kasten naar hun hoofd gestlingerd of werden ze gedwongen die op te eten. En wie weet zelfs ongezoeten.

Bezwijkend voor de druk van ons geweten, klopten we dan toch maar aan. Onmiddellijk verstormde het kringrummer. Dan wat gestommel en een bekend gezicht (we zullen hem maar "Raf" noemen) kwam opendoen. "Ah, 't zijn jullie maar. Ge moogt binnenkomen maar dan wel in mijn badkamer. Zoals gij ziet zijn we druk bezig." Toen we het kot zelf binnenblikten, troffen we een onbeschrijfelijk slagveld aan, een pulnzoel van versplinterde meubels en verscheurde cursussen met daaronder, daartussen en daarboven enkele kotguerillero's. Die hervatten stilaan de vijandelijkheden, van zodra we met Raf in de badkamer verdwenen waren. Die was bereid ons enige uitleg te geven.

Raf: Kijk, zelfs 't kleinste kind weet dat De Moelal de laatste tijd veel te goed is. De meeste studenten lezen het blad gewoon niet meer. Kwalitatief ligt het gewoon op een onbereikbaar hoog niveau voor de gemiddelde student.

Ed: Maar ik dacht juist dat het niveau veel te laag was.

Raf: Ge loopt achter op de actualiteit ventje. Dat was twee maanden geleden. De redactie is toen niet doof geweest voor die klachten en heeft het roer drastisch omgegooid. Jammer genoeg zijn we nu weer in het andere extreme

gevallen. Nu hoor ik persoonlijk tot de strekking binnen de redactie die in de eerste plaats een ruim publiek wil bereiken, ook al moeten we de kwaliteit daarvoor wat terugschroeven. De andere strekking vindt dan weer dat we het huidige niveau hoe dan ook moeten handhaven. Willem: En de bijeenkomst van vanavond had

Als ik roep moet iedereen zwijgen.

de bedoeling de zaken eens onder mekaar uit te praten?

Raf: juist, een half uur geleden hebben we echter het overlegcircuit moeten opgeven. Het had als enig effect slaaperwekkend te zijn en het gesnurk van de slapers overstemde gewoon ledere rationele dialoog. Na een kort beraad zijn we dan unaniem overgestapt op de primitieve scheldpartij. Ook hier kwamen we vrij snel tot het inzicht dat dit een straatje zonder einde was. Zopas zijn we daarom vrij spontaan met bruu geweld begonnen. Of dit nu uiteindelijk uitsluitel zal geven staat nog niet vast, maar we beleven er in leder geval een hoop plezier aan. De climax tot nog toe vond ik wel toen we met ons drieën tegen het hoofd van Frans aan het sjotten waren die daar zo half bewusteloos op de vloer lag. Ha, ha, ha, jongens toch, ha, ha, ik denk niet dat ze'm de eerst volgende maanden gaan terugherkennen, ha, ha. Voor mijn part moogt alle vergaderingen in de toekomst zo zijn. Nu wordt er tenminste niet meer rond de pot gedraaid. Maar wilt ge mij nu excuseren, ik denk dat ze mij glinder terug nodig hebben.

Raf, die klaarblijkelijk na de korte rustpauze in de badkamer terug fris het strijdperk binnentrad, ging er onmiddellijk stevig tegen aan. De eerste tegenstrever kreeg een prachtige links-rechts combinatie onder de gordel te incasseren, de tweede opponent werd als een willoze patattenzak van onder het puln gesleurd en met zijn hoofd krachtig de bureauide ingeslingerd, waar hij knel bleef zitten omdat Raf de lade sloot. Door Rafs bliksemoptreden leek de strijd plots beslecht. Tot lemand Emmerechts voor het gebouw zag parkeren. Aan het geroep te horen trad dan noodplan "B" in werking. Uit de badkamer werden een viertal voorhamers gehaald, waarmee het puln tot het kleinste mogelijke gruzelementen werden geslagen. Deze restanten van wat eens het meubilair was, werden dan in een ljtempo de badkamer in geveegd en gedeeltelijk door het toilet gespoeld. Hoe noodplan B verder verlep moeten we u verwijzen, want we werden aan de deur gezet. Of er nu tot een koerswijziging is besloten in het Moelal-beleid, zult u daarom zelf in dit nummer moeten lezen.

Ed en Willem Bever

BRUSSEL

BKT-STRALENDE TIJDEN

Het volgende toneelstuk, kaderend in de reeks over "oorlog en gevolgen", zoals bij het begin van het seizoen door Rudi Van Vlaenderen aangekondigd, heet "Stralende Tijden". De omschakeling naar meer populaire stukken is niet overal even positief onthaald, maar Van Vlaenderen is er wél in geslaagd elke maand wat meer mensen met zijn theater te laten kennis maken. Over "Stralende Tijden" van Raymond Biggs is op het ogenblik van dit schrijven nog niet veel bekend, maar ik begin wel erg te verlangen naar het nivo van oa. "Op de puinen van Carthago", één van die stukken waarmee het BKT enkele jaren geleden op een originele manier zijn aanwezigheid verduidelijkte.

"Stralende Tijden" van Raymond Biggs
Speler: Horst Mentzel
Regie: Suzanne Juchtmans en Rudi Van Vlaenderen.
Première op 8 maart
Periode : van 13 maart tot 6 april

CONCERTEN

6 maart: John Swiman en Albert Mangelsdorff in Le Travers, Brussel
7 en 8 maart: Monty Alexander Trio, Brussels Jazz Club op de Grote Markt.
13 maart: 4th Brussels Country and Western Festival (Kasper, Nick Seeger Band, Rattle Snake Annie, Ancienne Belgique.
16 maart: Luther Alison Band, Ancienne Belgique.

Brussels amateurtoneel

De Centrale organiseert weer een 'Leopoldkuil', waarin amateurgroepen geworpen worden en waar ze meestal nogal goed uitkomen. Op zondag 9 maart is er weer zo'n mogelijkheid om misschien de sterren van morgen te ontdekken. Vanaf 9u30 is er ontbijt te ver krijgen, de voorstellingen beginnen om 10u.
De 3 stukken zijn deze keer:

Midas heeft ezelsoren

uit de Metamorfozen van Ovidius, voor het toneel bewerkt door Karel Van Ransbeek.
Midas is een man met verlangens, gevoelens en ideeën. Een man die wonderlijk gestrft wordt om zijn domheden...maar voelt Midas zich niet thuis in het systeem? Is hij niet de dromer die tegen de realiteit aanbots?

Deze poppentantome is voor het gezelschap een nieuwe uitdaging; draadoppen die bewegen in de verstillende wereld van muziek zonder tekst.

Jan Vromman, Marjan De Bouw en Pierre

Leeten, met "Noormannen"
Een eenakter over de vreemde gewoonte die mensen hebben om zich een imaginaire wereld van beelden te dromen.

Sven schrijft een brief, Rodenbach een toneelstuk, George Jones zingt een lied. Wat willen ze? Jan Vromman, Marjan De Bouw en Pierre Leeten voerde de eenakter "Noormannen" op... of beter, ze wilden eigenlijk "Gudrun" brengen maar speelden tenslotte zichzelf.

Wat willen ze eigenlijk?

Aktief (Antwerpen)
met "Verhaal van de man die in een hond veranderde", van Osvaldo Dragun in een regie van Jozef Vervoort
In een land heeft de mechanisatie haar intrede gedaan. De werkloosheid stijgt.
Zoals zovelen zoekt hij (de man) werk en daar begint het verhaal. Het verhaal van de man die in een hond veranderde is één uit de "4 verhalen om te vertellen" van de Argentijnse auteur Osvaldo Dragun.

VERMINNEN

Na het enorme succes van "Zanger Zonder Meer" is het voor Verminnen nu meer dan ooit noodzakelijk om zijn rechtmatig ingenomen plaats te verzekeren. Tenminste voor het welzijn van zijn publiek. Net als vorig jaar met "Vakantie aan zee" wordt de nieuwe LP aangekondigd met een vrolijk deuntje: "Ik wil de wereld zien". Dat is de voorbode van het nieuwe chanson/theaterprogramma "Zeilers ver van huis" dat op 20,21 en 22 maart in première gaat in de Beurschouwburg. Aanvang 20u30. Reserveren is aan te raden.

LUNCHTHEATER

Verdomme, wie waren toch die vrouwen van die mannen?

Een stuk van David Cohn, door Martine Geerinx, Toneelgezelschap Ivonne Lex. Regie van Frans Matis.
Is het genie van nature uit mannelijk? Waarom? Freud, Marx, Rodin, noem maar op. Mannen. Waarom dan? Toeval? Of is het te wijten aan de conditie waarin de vrouw sinds 'nensenheugenis gedrongen is? Vragen die niet zo gemakkelijk te beantwoorden zijn. David Cohn tracht toch een antwoord te geven en noemt een aantal vrouwen als voorbeeld: de dames Freud, Marx, Rodin en noem maar op.
Dinsdag 18 maart om 12u40 in de Beurs. Mogelijkheid om voor of na de voorstelling te lunchen.

AGENDA W.W. in Vubtiiek

DONDERDAG 6 MAART.

Campina: "50-60's party": T.D. met music-specials.
"Heer Krolpuyt en zijn dol-mens" toneelstuk door theaterwerkgroep "Zonder Humor", organisatie VVS-SVB en Studiekring Vrij Onderzoek. Inkom voor de meesten 50 fr., voor enkele uitzonderingen: 100 fr. 20 u., QA.
Eveneens om 20 u, maar dan in Qc, de (...) lingerieshow van de Perskring. Inkom: 150 fr.

VRIJDAG 7 MAART.

In de Sheraton het galabal van Solvay. Aanvang: 22 u.

MAANDAG 10 MAART.

Schaakavond van Campina vanaf 19 uur in 3B201.
Femina: film om 20u. in Qb.

DINSDAG 11 MAART.

Solvay: uiteenzetting door Mark Eyskens, om 20 u. in Qc.

WOENSDAG 12 MAART.

Economica tornooi Solvay-KEPS. Ger-Rom: "Flying High II", om 20 u. in Qc.
"Volmachten, staatsapparaat, repressie, racisme en nationalisme", in 4F104 om 19u30. Org. MLB.
"Het liberalisme en zijn devianties", debat met Neyts (PVV), De Neef (PVV-jo), De Witte (VSOA) en Van Brabant (LWV).

DONDERDAG 13 MAART.

Filmvoorstelling "Shirin's brui-
loft", van Helma Sanders, aud. 2 om 20u., in het kader van het projekt "Migralia".

ZONDAG 16 MAART.

"Dwarsboom de bom" in Florennes met Studiekring Vrij Onderzoek. (Meer uitleg elders in dit blad) Inl. op V.O.: 641.23.28.

MAANDAG 17 MAART.

Migralia: info-beurs in de wandelgangen van aud. 2, vanaf 10 u. Inkom gratis.
Voordracht: De werksituatie van de Marokkaanse vrouw in België. Lok. 3B213, 20u. Inkom gratis.
TD van Kine en Ipsa, BSG-zaal om 22 u.

DINSDAG 18 MAART.

Tramcantus van Solvay.

WOENSDAG 19 MAART.

"Under Fire", film van Antverpia

Migralia: kindervoorstelling "Tuf vertelt" door Tiedrie, in het K.K. om 10 u. Inkom 60fr.
Voetbalwedstrijd: K.K. tegen jeugdhuis Rzoezie. Samenkomst

U weet het of U weet het niet, maar sinds enige tijd is het mogelijk om in de VUBtiiek wereldwinkel(W.W.)produkten te kopen. Omdat interessante zaken interesse opwekken gingen we op stap. We liepen, ó toeval, Ludo Reuter tegen het lijf. Ludo is de kersverse beheerder van de VUBtiiek. U kent hem misschien van de Sociale Dienst (Gebouw Y), waar hij voorheen zijn tijd doorbracht. Nu vroegen wij Ludo waarom er nu wereldwinkel-
produkten verkocht werden in de VUBtiiek. Prompt nam hij ons mee naar de 'stock' en toonde ons nog een hele stapel 'prullen'; t'is te zeggen: handgemaakte rekjes, kledjes, lampjes enz... Deze zaken geraakten niet meer verkocht en liggen nu te wachten op tombola's of andere feestjes. Deze stock heeft een waarde van 16912 fr (aankooprijks). Deze produkten zijn er door de oude beheerder Eddy Sève ingebracht. Dit laatste vertelde Sam Biesemans (UCOV) ons. Hij vertelde ons ook de geschiedenis van de W.W. op de VUB.

In 1971 werd hier het eerste Initiatief genomen. Een wereldwinkel werd door een aantal vrijwilligers opgehouden. Helaas zijn veel studenten vanaf maart nogal bekommerd om hun studies en de W.W. kon dicht.
Dit Initiatief was dus niet haalbaar, en dus werd er geopteerd om W.W.-produkten in de VUBtiiek te verkopen. Er werden dus een hele hoop 'food' en 'non-food' produkten in het VUBtiiek-assortiment opgenomen. De 'food' verkochten, de 'non-food' niet (of bijna niet), vandaar de stock. Maar wat het belangrijkste was, aldus nog steeds Sam Biesemans, is het feit dat dit eigenlijk voorbij gaat aan de doelstellingen van de W.W.'s. Hun eerste doel is de mensen te informeren en te sensibiliseren, met andere woorden het blootleggen van de werkelijke oorzaken van de onderontwikkeling, de onrechtvaardige wereldhandel en de uitbuiting.

Terug naar Ludo Reuter nu, die de VUBtiiek aan het rationaliseren is, bracht dus nieuwe W.W.-produkten in zijn winkel. Met name Algerijnse wijn (2 soorten) en Tanzaniaanse en Nicaraguaanse koffie worden verkocht. Nu is Ludo ook daar niet zo tevreden mee, want naar zijn zeggen is de winstmarge veel te klein. (6 fr op een pakje koffie, 7 of 8 fr op een fles wijn)
Sam van zijn kant vindt dit toch het minimum dat de VUBtiiek kan doen, hij pleit zelfs voor het opnemen van boeken in depot in de VUBtiiek, waardoor een grote vervanging van de boeken en

aan het Kulturkaffee om 16u30. Gratis.

Griekse avond met muziek, dans en Griekse specialiteiten. Kulturkaffee 20u, inkom gratis, eten en drank aan democratische prijzen.
"Sociale zekerheid en flexibiliteit=patronale strategie van Martens 6" in 4F104 om 19u30. org. MLB.

DONDERDAG 20 MAART.

Migralia: film: "Bako, l'autre rive", van J. Champreux. Aud 2, 20u.
TD van VQ.BSG-zaal, 22 u.
Ontgroeningscantus van de KEPS. Film: "Un chant d'Amour", georganiseerd door Flickerlicht.

VRIJDAG 21 MAART.

Migralia: feest met optreden van Afroformatie "Minimam Animorum". Snacks zijn te verkrijgen, en dit alles in het Kulturkaffee vanaf 19 u 30.

ZATERDAG 22 MAART.

Bijeenkomst van de Historische Wargames & Role Playing Games Brussel. Organisatie: RPGC.

geen verlies voor de VUBtiiek zou zijn. De W.W. zou dan zelf deze stand in het oog houden, de VUBtiiek zou enkel voor de verkoop instaan. Enfin, dit zijn plannen, nu is het aan U, ó lezer om als een weerlicht naar de VUBtiiek te gaan en daar een fles wijn of een pakje koffie (voor ze opslaan) aan te schaffen.
Of ga eens naar de wereldwinkel zelf: Rijkklarenstraat 12 in BRUSSEL (vlak bij de Beurs) of Tel. 02/511.75.29

VUBtiiek deel II

Omdat de VUBtiiek ook wel van een contradictie houdt, verkopen ze ook het 'Palterke', het meest rechtse blad dat in dit Vlaanderen verkocht wordt. Op vraag naar de bedoeling van dit alles, wist Ludo Reuter ons alleen te vertellen dat hij nog niet goed wist hoe dat zat, maar op dat moment was het 'Palterke' in ieder geval niet binnen.
Tweede jaar waar onze ogen een beetje pijn van deden waren soft-porno boekjes. Ook daar wist Ludo weinig over te vertellen, alleen wist hij ons nog te vertellen dat er vroeger zelfs meer dan "soft" verkocht is geweest.
Tenslotte zagen we nog een gewetensbezwaarde staan die in de VUBtiiek werkte. Ook daar wist Mr. Reuter weinig over te vertellen, alleen dat het ergens vaag met de 3e-wereldprodukten te maken had (hij zou zich met die zaken wel eens bezighouden), dus wij weer naar Sam Biesemans (nog maar eens). Bleek dat die gewetensbezwaarde inderdaad als een deel van zijn opdracht had de 3e-wereldprodukten te promoten. Maar de problemen in de VUBtiiek (zie daarvoor andere Moelias) hebben ervoor gezorgd dat hij daar weinig aan kunnen doen heeft.

R.H.

Lees ook "Vul uw kelder" over de wijnen die verkrijgbaar zijn in de Vubtiiek !

ISAVUB, a new President

The executive council of ISAVUB would like to inform the student body and the university as a whole about a major decision that has been taken, and to explain issues clearly to everybody so that no one would be left in the dark. First and foremost we are announcing to all that Ms Audrey Van Zijl is no longer president of the association for the reason that she unlawfully offered herself to be elected.

It is a common practice in modern times that all human associations are founded on rules which regulate the activity and behavior of the members. ISAVUB is one of those associations and has a constitution which enables the association to be recognized by the university. We members of the executive council have the mandate of the members to see to it that the constitution is respected by all, without exception.
On the day of the election of the present executive council members, the electoral officer decided to obey the constitution by making sure that there was no fraudulent deal in the election and as such demanded that all candidates satisfy the requirements of our constitution. We quote the relevant clauses on membership of the executive council.

Article 13.1: The executive council is composed of eight duly elected effective members.
Article 6.1 defines an effective member as: "All foreign students officially registered at the VUB and who agree to respect the provisions of these statutes and pay the annual membership fee".
It is unambiguous that to be a duly elected member of the executive one must (1) be a foreign student, (2) be a registered student of the university, (3) be a registered member of the association and (4) must agree to respect the provisions of the statutes.

In order to verify these conditions, the names of all candidates were checked on the foreign students list which was provided by the public relations office of the university. Ms Audrey Van Zijl was not on that list and was therefore asked to produce her particulars to prove that she is a registered foreign student of VUB. She did not produce the documents, but explained that all her particulars and money were lost on the eve of the election. Some members objected to her standing as a candidate but a compromise motion was moved and unanimously adopted by the General Assembly. We quote the motion from the minutes of that meeting: "Ms Audrey Van Zijl is allowed to contest for the election but her votes will be nullified if she is not able to prove her legitimacy to stand for election". The election went on and she won as a candidate president.

Later, when the executive verified with her, it became clear that:
-she has Belgian nationality but was born in south Africa

Veilig en wel hierom...

Via goed ingelichte bronnen is het ons ter ore gekomen dat de hedendaagse veiligheidsvoorschriften aanzienlijk strenger zijn geworden. Het pand gelegen aan de Nieuwelaan, dat al jaren studenten herbergt en waarvoor de wildste verhalen verteld worden, is onlangs aan een strenge keuring onderworpen. Wat bleek? U raadt het natuurlijk al, hier en daar werden er enkele onvolmaaktheden ontdekt.

Zo bleek dat de branddeuren die een afscheiding vormen tussen een reeks studentenkamers en -flats, niet meer voldoen. Zij zouden niet voldoende afsluiten in geval van brand.
De brandkoepels in de trapzalen sluiten wel goed af, maar het mechanisme om ze te openen, zou moeten worden vervangen door een elektronisch gestuurd mechanisme dat de klep openzet als er zich een elektriciteitspanne voordoet.

De buislampen in de keuken zijn ook aan vervanging toe, als we het veiligheidsrapport mogen geloven. Deze moeten tegenwoordig spatwaterdicht zijn.
De studententvertrekken werden eveneens aan een keuring onderworpen. De verluchtingen in de badcellen zou moeten worden uitgerust met een afsluitingsmechanisme om rookverspreiding via de kokers tegen te gaan indien er brand uitbreekt.

Dit alles moet gelukkig niet morgen of overmorgen gebeuren vertrouwde de heer Emmerechts ons toe in een vluchtig gesprek. Het gebouw is nog veilig genoeg. Het is trouwens al meer dan tien jaar veilig, waarom zou dat nu plots veranderen vanwege een veiligheidsinspectie? Dat we nu met een gerust hart kunnen studeren zonder gestoord te worden door het kloppen en boren, ten gevolge van verbouwwerken, kunnen we voorlopig nog garanderen. Vooral eer men verbouwwerken kan uitvoeren dienen verschillende instanties op de VUB hun fiat te geven. Voorlopig dus geen reden tot paniek.

Helaas, via-via is ons ter ore gekomen dat de kamers eveneens gecontroleerd zullen worden. Het is in sommige gevallen zo dat elektrische installaties van sommige bewoners van de Nieuwelaan te wensen overlaten. 'Luchterklemmen', zelfgefabriceerde verlengdraden waarvan de draadstukken aaneengeweven zijn en dan geïsoleerd door middel van een beetje tape, ouderwetse 'kattekoppen' en andere geïmproviseerde constructies worden niet meer als 'veilig' beschouwd en dienen verwijderd te worden.

Robert P.

-she was not a registered student of the university by the day of the election and
-she was a registered member of the association. We therefore invite everyone to judge whether she REALLY met the requirements to be elected as a member of the council; knowing that she is not a foreign student of the VUB and that she was not a registered student of this university before presenting herself as a candidate.

We are convinced, and we think everybody is, that she flagrantly violated the constitution she is supposed to respect, before climbing to power. It is therefore our unpleasant duty to nullify her election as demanded by the motion of the General Assembly on the election day.
We would like to let everyone know that the General Assembly is supreme and its decisions must be executed. Our decision is non-personal but rather constitutional and we are just doing our duty.

While waiting for a suitable date to call an extraordinary General Assembly meeting to have a bi-election and to have a constitutional review committee, we appoint Mr KWAKU AMENYAH SHEIK as the Interim president of ISAVUB.

Interim President
Kwaku Amenyah Sheik

Van Zijl

"We have had enough of it, let's change it!" has been the slogan in Haiti, South-Africa and the Philippines. American criticism has forced Marcos to leave, just like it forced Baby Doc to leave. The anti-dictatorial lobby seems to be able now to levy great masses of people. This is due to the spontaneity of the protests. The question about what will happen to South-Africa. However, if a good running boycott-apartheid-machinery could be put into full operation, many things might change; unfortunately this machinery isn't working that well yet!

In general, on might say that all dictators, big or small, continuously excel in exaggeration, and demagogic and emotionally coloured utterances in order to consolidate their dictatorship. You often hear them say: "Problems? Which problems? There aren't any problems concerning the president election". And that is what is happening at the VUB. The disproportions which have occurred in ISAVUB have not yet finished. Audrey, a.k.a O³, is a striking example. Despite all her difficulty to try and persuade her fans to sign a petition, so that she could remain chairman, she missed her aim: a change was clearly detectable. Gradually Foreign Students are beginning to understand that this struggle for power must come to an end and that the statutes of ISAVUB have to be respected. ISAVUB's reputation has been discredited enough already.

Chantal.

Aan de grond in Brussel.

Pierre Culinaire bij het Leger des Heils.

Het slaat in het leven al eens tegen. Soms moeilijk in te denken, als de enige problemen die u hier overvallen een zeurderige hospita, een veeleisende prof en een loopse vriendin zijn. Terwijl u in uw universitaire ivoren toren een relatief rimpelloos bestaan leidt, dolen elke avond trosjes mannen en vrouwen doorheen de kille straten van de hoofdstad - oud, doorzopen, moe, hongerig. Clochards ongetwijfeld, hopenoze gevallen wellicht, maar nog steeds menselijke wezens, die zich ooit een hoger doel stelden, dan in een doorpiste overjas in een tochtige stationshal te hokken.

Sedert 1878 bekommert het Leger des Heils zich om het lot van deze mensen - voedt ze, geeft ze onderdak, probeert ze in enige mate terug met het leven te verzoenen. Pierre Culinaire verliet even de klasserestaurants en de mondaine cocktailbars, trommelde fotograaf Johan De Deken op, en begaf zich samen met "majoor" van Egdome op reis doorheen de duistere dalen van het menselijke bestaan.

Brussel, vrijdag 21 februari, - 6°

Tien uur 's avonds. Brussel vrlost : sneeuw in de straten en weinig volk. De weergoden zijn de Moelal duidelijk gunstig gezind - wat betere temperatuur voor een reportage over het Leger des Heils, dan die onder nul.

In onthaalcentrum "De Foyer", in de vervallen buurt rondom het Anneessensplein, wacht sociaal werker Martin Lievens ons op. De dagen dat het LdH enigszins amateuristisch tewerk ging in haar opvang van daklozen zijn voorgoed voorbij - het huis wordt erkend en gesubsidieerd door het Gemeenschapsministerie van Gezin en Gezondheidszorg, en stelt 5 beroepskrachten uit de "zachte sector" te werk. Een honderdtal mannen vinden er permanent onderdak (overwegend OCMWers en politieke vluchtelingen in afwachting van een statuut), die in keurige slaapzalen een bed vinden, en in een ruime gelagzale gezelschap, koffie, eten, bijlart en warmte. Victoriaanse romantiek is ver te zoeken : geen uniformen, geen vaandels met bijbelslogans, geen draaiorgels. Slechts aan een aantal regels van het huis is de religieuze en paternalistische ingesteldheid van het LdH te merken : om 10 uur moet iedereen het bed in, alcohol is ten strengste verboden, vrouwen ook - en elke morgen om 8 uur, een kleine bijbellesing.

Wat een aantal stugge geesten zich hiermee niet kunnen verenigen, en liever in de goot slapen dan in de Foyer, is ergens te begrijpen. Met bevroren tenen is het echter soms moeilijk om je stugheid te bewaren - daarom voorziet het LdH in de barre winterdagen 50 extra "bedden" (flinterdunne matrassen met een verplet deken, in de TV-zaal). Sommige bevroren tenen komen er zelf op af, andere zijn te gelaten, te dronken of te lul en blijven in hun favoriete stationshal hangen. Wetende, dat het LdH elke avond met een busje door de stad rijdt, naar hen op zoek. Op 21 februari zat de Moelal mee in dat busje, met "majoor" van Egdome, een kwieke Nederlander met een mooie keple, die al 6 jaar aan het hoofd van de Sociale Dienst van het LdH in Brussel staat, en sociaal agoog Martin Lievens, een joviale Westvlaming in sllobbertrui. De vrouw van de "majoor" blijft met een paar vrijwilligers achter, om de klanten, die wij geregeld zullen froppen op te vangen en in bed te stoppen.

EERSTE HALTE : CENTRAAL STATION

Halftwaalf, en het station is doods. Een loket, een handjevol late reizigers, een paar mannelijke hoertjes. En een tritsje opa's, dat duidelijk op ons busje zit te wachten. Handje, praatje en hop, mee - op naar een kom soep en een warm bed. De klokvaste verbindingen van het LdH zijn onvertroffen.

Een paar zwaarberuzakte knapen houden de "majoor", met zijn mooie uniform voor een toeristische gids, en willen geld wisselen. Argentijnse studenten, met een vertraagde trefn, geen Belgische franken en geen hotel - na een korte uitleg ("The Salvation Army is no Hilton") stappen ook zij in. Niet iedereen is echter even happig op een bed - een doorgezakte vent weigert elk gesprek, zijn Noordafrikaans vriendinnetje holt verschrikt weg als Johan een sfeerfoto wil. De "majoor" gaat onverdroten verder, en uiteindelijk be draagt de oogst 7 man.

TWEDE HALTE : NOORDSTATION

De logees worden in het onthaaltehuis afgezet, wij gaan verder. Naar het Noordstation, die wanstallijke semi-moderne openbaar vervoersburcht. Kij, desloaat (zelfs geen hoertjes), met norske agenten en honden van een privé-bewakingsfirma. Die hebben

zoek naar nieuwe klanten. Waarvan zoon gebruik maakt om moeder terug uit het busje te slepen. Martin bemerkt de ouderroof, en praat moeder terug het busje in - zoon gaat briesend af. Ondertussen heeft de "majoor" nog 5 daklozen opgesnoerd, en zit het nachtwerk er bijna op. Ware het niet voor mama. Op de achterbank kraamt ze de jammerlijkste nonsens uit, maar ze is er wel ten stelligste van overtuigd, dat haar zoon zonder haar zelfmoord gaat plegen, en wel nog deze nacht. De klanten worden dan maar op het bekende adres gedropt, en wij gaan met mama op zoek naar de verloren zoon. Een halfuur straatschulmen levert niets op - dus terug.

En wie, dacht u, staat ons aan de overkant van de straat treiterig op te wachten, wie schreeuwt er ons beledigingen toe, wie verdwijnt er uiteindelijk lallend in de nacht en in de koude - hij. Het gevoel voor humor van deze knaap is fenomenaal.

De volgende morgen komt hij zijn moeder wel oppikken, verzekert Martin mij, hij doet het vaker. Ondertussen krijgt mama nog een kopje soep, terwijl zij mevrouw "majoor" de oren van het lijf zaagt met een verhaal over een perflide vrouw, die haar al sedert 1942 wil vergiftigen. Uiteindelijk wordt ze te slapen gelegd in de TV-zaal, tussen 50 ronkende llijven, knus aaneengeschaard - in de noodbedden mogen mannen en vrouwen samen. De meeste gasten vinden het de moeite niet, om hun kieren uit te trekken, waardoor het gezelschap een doordringende geur van zweet, urine en armoede verspreidt. Jammer dat de Moelal niet in "Odorama" gedrukt wordt.

het niet alleen op dompelaars gemunt, maar ook op de fotograaf. Als hij een aangespoelde Fransman in een heel dun truitje, die later met ons mee zal komen, wil vereeuwigen, komt een stoer uniform kordaat tussenbelde - "pas de photos", het mag niet van minister De Croo. Meteen de flauwste uitvlucht van de maand. Of toch - bouw je zo'n mool station, en gaan er een paar Imbecielen lellijke foto's van maken.

Onderweg naar huis, houden we even halt bij metrostation Rogier. Onderaan de trap ligt een kartonnen doos, met iemand er in. De "majoor" tikt de bewoner heel behoeftzaam wakker (een Britse collega kreeg onlangs een messteek van een opgeschrikte en wantrouwige slaper) - die kijkt even op van zijn jeneverfles, die als teddybeer fungeerde, en schudt neen. Hij kent het LdH, het LdH kent hem - ze kunnen niet met elkaar opschieten.

Bijzonder lang zal onze vriend trouwens niet meer slapen - de politie is bijzonder actief in

het op straat goolen van mensen, die 's nachts warmte zoeken in openbare gebouwen. Die horen infelte opgepakt te worden wegens landloperij, maar dan is men verplicht hen enige tijd voedsel en onderdak te geven - en daar is geen geld voor. Ooit teveel zwembaden gebouwd? Ook de Belgische Spoorwegen hebben veel van hun gastvrijheid ingeboet - Centraal en Noord gaan om een uur of één onverbildelijk dicht, wie geen ticketje heeft wordt 's avonds al uit de wachtzaal gezet.

DERDE HALTE : ZUIDSTATION

Het Zuidstation is wel de hele nacht open, wegens de frequente Internationale verbindingen. Het is ook het ijlzige en tochtigste station. En het drukbezochteste - door clochards allerhande. Hier spelen we een klein binnen en buiten-spelletje met een moeder en haar zoon. Zij, 74, duidelijk dement, voorzien van 2 plastic zakken, een reistas en een boodschappenkarretje gaat graag mee - haar zoon niet. Zij in het busje, wij op

soep naar nieuwe klanten. Waarvan zoon gebruik maakt om moeder terug uit het busje te slepen. Martin bemerkt de ouderroof, en praat moeder terug het busje in - zoon gaat briesend af. Ondertussen heeft de "majoor" nog 5 daklozen opgesnoerd, en zit het nachtwerk er bijna op. Ware het niet voor mama. Op de achterbank kraamt ze de jammerlijkste nonsens uit, maar ze is er wel ten stelligste van overtuigd, dat haar zoon zonder haar zelfmoord gaat plegen, en wel nog deze nacht. De klanten worden dan maar op het bekende adres gedropt, en wij gaan met mama op zoek naar de verloren zoon. Een halfuur straatschulmen levert niets op - dus terug.

En wie, dacht u, staat ons aan de overkant van de straat treiterig op te wachten, wie schreeuwt er ons beledigingen toe, wie verdwijnt er uiteindelijk lallend in de nacht en in de koude - hij. Het gevoel voor humor van deze knaap is fenomenaal.

De volgende morgen komt hij zijn moeder wel oppikken, verzekert Martin mij, hij doet het vaker. Ondertussen krijgt mama nog een kopje soep, terwijl zij mevrouw "majoor" de oren van het lijf zaagt met een verhaal over een perflide vrouw, die haar al sedert 1942 wil vergiftigen. Uiteindelijk wordt ze te slapen gelegd in de TV-zaal, tussen 50 ronkende llijven, knus aaneengeschaard - in de noodbedden mogen mannen en vrouwen samen. De meeste gasten vinden het de moeite niet, om hun kieren uit te trekken, waardoor het gezelschap een doordringende geur van zweet, urine en armoede verspreidt. Jammer dat de Moelal niet in "Odorama" gedrukt wordt.

De paar uren, die ik in het gezelschap van het Leger des Heils doorbracht, behoren niet meteen tot mijn verkwikkendste, wel tot mijn boelendste. Bij al het zinnige werk, dat deze jongens leveren, horen evenwel een paar randbemerkingen. Met haar buitengewoon goede bedoelingen, verlost het LdH een aantal lokale instanties van een fundamentele taak, het waken over het welzijn harer burgers - de gemeentelijke politie beperkt zich aldus tot tot het koudweg op straat goolen van dompelaars, omdat goed geweten is, dat het LdH die toch binnen de kortste keren opraaft en onderdak geeft, aan een minimale kost voor de gemeenschap, bovendien.

Zo vervult het LdH infelte een subversieve sociale rol. De armoede en ellende in onze samenleving, die gezien de politiek-economische constellatie in de nabije toekomst ongetwijfeld overhandig zal toenemen, wordt keurig gemaskeerd, en krijgt zelfs een romantisch tintje : de Heilsoldaten, die in de kerstperiode de straten volzingen zijn toch o zo charmant - en met 20 of 50 fr in hun kerstpotten te deponeren, is een mens' geweten weer voor een jaartje gesust.

Dat alles zal natuurlijk de vaste klanten van het LdH een zorg zijn - zij die een bed in plaats van een goot krijgen, en een warm maal in plaats van een vulnisbak.

Het blijft derhalve voor iedereen betrokken nuttig, dat de overdaad aan religieuze ziele, die het Leger des Heils betoont, zich gaat vertalen in ware menslievendheid, in plaats van in het kaalgeschoren rondkleppen met cassettes van John Lennon, of in het luikeels verkondigen van de nakende ondergang van de wereld op elke straathoek.

LEGER DES HEILS .

"DE FOYER"

ONTHAAL-TEHUIS VOOR MANNEN.

NAAM CULINAIRE

VOORNAAM PIERRE

ETAGE 4

KAMERSLAAPZAAL 11

BED NUMMER 39

Wolfgangstraat 77,
1000 BRUSSEL.
791-02 / 512.01.01

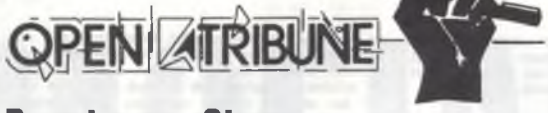
Openingsuren
Van 8.00 tot 22.00 u.

foto's zeggen soms meer dan woorden, dank je Johan De Deken

Migralia

Migralia is een veertiendaags (17-28 maart) project van de Iste licentie Sociale en Kulturele Agogiek van de VUB. Door migranten en niet-migrantanten samen te brengen rond activiteiten als film, toneel, muziek, sport, een griekse avond en een plurikultureel feest, proberen ze bij te dragen tot een betere kennis van en meer begrip voor verschillende kulturen binnen de maatschappij. Daarnaast wordt ook de migrantenproblematiek uitgediept door een tentoonstelling (17 tot 28 maart Bibliotheek HSW), een Infobeurs (17 maart 10-17h Aula Q) en een debat over Artikel 124-125 lvm sociale uitkeringen voor migranten (25 maart 20h Q)

De SoR te Jette.

De nieuwe Story.

WORDT DE MOEIAL DE NIEUWE STORY?

De vorige Moelial kon de regering geen grotere dienst bewijzen. In het edito en het verslag van het RAK werd de strategie van deficitair werken, zoals voorgesteld door de ALS en het MLB, belachelijk gemaakt. I.p.v. te mobiliseren voor aktes tegen de maatregelen waardoor we allen getroffen worden slaagt De Moelial erin verandering te zaaien onder de studenten en enkele vooroordelen te versterken. De bedoeling van deze brief is een aantal zaken recht te zetten.

De Moelial beweert dat 2 weken voor de bewuste vergadering een kompromis werd aanvaard dat het volgende zou ingehouden hebben: "Als de blokkering van de sociale toelagen erdoor zou komen, dan zou de SoR, het alzo onstane tekort op de begroting trachten te dichten door het geld elders te gaan zoeken. In geen geval zouden de gevolgen van het tekort ten laste van de studenten gelegd worden. Om het gat te dichten zou aan de RvB gevraagd worden om 3 miljoen uit het niet-geaffekteerd patrimonium te halen." De Moelial eindigt met te zeggen dat dit voorstel enkel besproken was en dat er niet over gestemd werd. Nochtans suggereert De Moelial dat de ALS-voorzitter een beslissing (het niet gestemde kompromis) weer ter sprake wou brengen met een reeds uitgetypt voorstel. Op de laatste vergadering werd echter in het geheel geen kompromis bereikt! Op die vergadering waren er immers twee tegengestelde standpunten: dat van de SoR, en dat van de ALS/MLB. Toen Goubin (voorzitter SoR.) echter beweerde dat iedereen akkoord was, en er na één uur discussie nog steeds verwarring heerste over de voorstellen, werd de discussie zonder beslissing afgesloten. Om dezelfde verwarring te vermijden had ik voor de volgende vergadering een tekst uitgetypt waarover gestemd zou kunnen worden. Dit gebeurde ook zo en de meerderheid keurde het voorstel goed. Verschillende van de onthoudingen zijn het gevolg van de verwarring die nog steeds bestaat rond de inhoud van "deficitair werken". Daarom wil ik hier nogmaals op ingaan.

De ALS verwijt de Moelial Storyachtige journalistiek te bedrijven. Wie geeft de aanleiding? Een bestuurslid van de ALS in een typische Story-pose. (gevonden foto.)

Wat de ALS met deficitair werken bedoelen is dat de SoR de 3 miljoen besparingen van de regering terug eist en niet uit eigen zakken wil halen. Het is Inderdaad zo dat de ALS zich vergist heeft over "het op zijn" van het geld tegen eind december. Het tekort zal Inderdaad moeten ingekalkuleerd worden in de begroting van volgend jaar. Maar dat verandert niets aan de tactiek van het deficitair werken! Het standpunt van de SoR, komt er echter op neer dat van de RvB geëist wordt dat voor dit tekort geput wordt uit het patrimonium. Dit betekent, hoe je het ook draaft of keert, een besparing. Het geld voor dit tekort uit de reserves halen betekent dat dit geld niet voor andere doeleinden (b.v. verbetering van de studentenwoningen...) kan gebruikt worden. Daarnaast zullen de reserves op die manier binnen enkele jaren (de besparingswoede van Martens is trouwens pas begonnen!) toch uitgeput moeten raken. De SoR beweert dat op deze manier de studenten en het personeel kunnen gespaard worden. Dat is misschien zo zolang er uit de reserves kan geput worden, maar hoe lang zal dit nog het geval zijn? De ALS stelt dan ook dat deze manier van werken alleen maar uitstel van executie kan betekenen.

De Moelial beweert dat deficitair werken alleen maar mogelijk is als het gros van de studenten en het personeel er achter staat. Precies alsof wij met tien man en een paardekop een gevecht willen leveren tegen de regering. We hebben altijd gezegd (en dat staat trouwens ook in de resolutie!) dat deficitair werken enkel kan indien de meerderheid van de studenten en het personeel dit steunen. Willen we hierrond mobiliseren dan moet hierrond echter eerst en vooral duidelijkheid bestaan. De verwarring die De Moelial de wereld instuurt kan deze mobilisatie alleen maar moeilijker maken.

De ALS sluit het gebruiken van het patrimonium (of andere kunstgrepen) in laatste instantie niet uit, maar alleen nadat in de praktijk gebleken is dat de studenten en het personeel (en dit liefst samen met en niet tegen de RvB) niet bereid zijn voor meer poen tegen de regering te vechten. In fette geven de SoR en De Moelial zich al voor hand gewonnen. Bovendien proberen ze ALS nog belachelijk te maken.

De Moelial beschouwt ons scenario als belachelijk en zegt dat de RvB, indien de SoR weigert te besparen, de taak van de SoR zal overnemen en

de besparingen zelf zal doorvoeren. Dit is Inderdaad mogelijk, maar wat bewijst dit? Indien de RvB de SoR zal afschaffen en besparen bewijst dit ten eerste dat de RvB de politiek van de regering tegen de studenten en personeel uitvoert (dus een bondgenoot van Martens-Verhofstadt is) maar ten tweede dat de zo heilige democratie op de VUB slechts getolereerd wordt zolang de SoR (waar de studenten en het personeel in tegenstelling tot de RvB een meerderheid hebben) binnen het beleid zoals uitgesteld door de RvB blijven werken. Democratie op de VUB betekent dan dat een kleine klik professoren in de RvB aan 6000 studenten en de 1000 personeelsleden een besparingsbeleid oplegt.

De Moelial en de SoR koesteren blijkbaar de illusie dat de bevoegdheid van de SoR zal gewijzigd blijven als ze de 3 miljoen uit de reserves halen. Maar wat is deze 'bevoegdheid' dan nog waard wanneer de SoR alleen maar naar de pijpen van de RvB mag dansen?

Welke is nu de les die wij hieruit halen? Elke hervorming, het behoud van democratie en het niet doorvoeren van besparingen zijn slechts mogelijk indien de studenten en het personeel zich massaal verzetten. Maar ook de idee van verzet wordt door De Moelial door het slijk gehaald. De ALS heeft Inderdaad beweerd dat we enkel door te staken kunnen bekomen worden. Indien de redactie van De Moelial de geschiedenis maar eventjes zou bekijken, dan zou ze vlug tot de constatacie komen dat de sociale wetgeving, de democratisering van het onderwijs, het algemeen enkelvoudig stemrecht, de democratie... er allen gekomen zijn na massale strijd en verzet van de arbeidersbeweging.

Als of er nog niet genoeg verdraaid werd vond De Moelial het tenslotte ook nog nodig om de revolutie erbij te halen. Voor de duidelijkheid toch eerst dit: de ALS is een studentenorganisatie van alle socialistische studenten, zowel marxisten als niet marxisten. Over revolutie werd op het RAK niet gesproken, maar toch deze rechtzetting: De Moelial beweert dat de ALS/MLB de revolutie via een deficitair begroting willen doen ontketenen. De Standaard zou geen betere verdraaling kunnen uitvinden! De bedoeling van deficitair werken is in eerste instantie de besparingen tegen te houden. Daarvoor zijn mobilisatie en strijd nodig. Juist in strijd worden zich meer en meer mensen bewust dat een radicale omvorming van de maatschappij noodzakelijk wordt om zelfs de kleinste verbetering van het kapitaal af te dwingen. Het is dan ook via akte dat zich op termijn een revolutionaire gisting binnen de maatschappij zal ontwikkelen. Op termijn is akte dus ook vanuit revolutionair standpunt belangrijk. Maar zeggen dat de ALS met deze akte "plots via een boom, ban en een zucht" de revolutie zal ontketenen doet een beetje aan de journalistiek van Palleeterke denken (op bepaalde momenten, zoals in de staking '60-'61 kon je dit echter ook in de kwaliteitskrant De Standaard lezen).

Jo Couiller
Voorzitter ALS

MLB's eenheidsfront

Als men aan een militant van het MLB vraagt of ze voor een progressief eenheidsfront op de VUB zijn, luidt het antwoord: Jazeker, wij zijn voor 'eenheid in de actie rond concrete punten' met alle organisaties. Dit is trouwens ook het standpunt van de PvdA in België. Toch groeit er stilaan wantrouwen op de VUB tegen hun opvatting over 'eenheid in actie'; je moet er maar de lezersbrieven in de Moelial op na lezen, van zo wel onafhankelijken als georganiseerden, die negatieve ervaringen hebben opgedaan, vooral in het 'Komitee Boycot Zuid-Afrika' en het 'Regionaal Aktiekomitee' (RAK). Daarom wil ik hier een klein citaatje geven over hun werkelijke opvatting over eenheid in de actie: "In de Marxistisch-Leninistische opvatting is het eenheidsfront een wapen van de partij. Om de revolutie te laten triomferen zijn er drie 'magische' wapens: de partij, het eenheidsfront en het leger, de laatste twee worden door de partij geleid". (Theor. Bulletin, nov-dec 1981, p14). Daarom gebruiken ze hun 'eenheid in actie', louter en alleen om ten eerste radicale elementen in de actie te rekruteren en ten tweede om hun eigen politieke lijn er door te drukken, of dat nu ten koste gaat van die eenheid of niet.

Het ligt niet in mijn bedoeling het MLB hier te bekladden, maar het moet toch stiltejes aan genoemd zijn met dergelijke gang van zaken. Als het MLB werkelijk vindt dat zij de waarheid op alle vlakken en pacht heeft, en de rest allemaal burgerlijk is dan zal er ooit voor haar een tijd komen van 'politieke isolatie', net zoals haar Zuid-Afrikaanse Maoïstische bondgenoot (Pan African Congress) overkomen is (1).

(1) Sinds 1963 wordt het PAC gesteund door China, wat het PAC er bijvoorbeeld toe bracht China te volgen in zijn Angolese politiek, waar het de rechtse beweging FNLA steunde.
Stef Van Beethoven

Verzopen ogen.

Aan de Moeliallezers en de Moelialredakteur,

De lektuur van de eerste pagina van Moelial nr. 10 (20/2/'86) bezorgde mij gezien de (Inhoudelijke) kwaliteit een aangenaam tijdsverdrif. Een lichte grijns speelde echter op mijn gelaat toen ik op de tweede pagina een foto van mijn persoon (artikel SoR in egelpositie) mocht aanschouwen. Aanvankelijk vergrootte de afstand nog tussen mijn beide mondhoeken bij het lezen van de ondertitel (De SoR-ondervoorzitter met verzopen ogen: Geert Deryuck. Neofiet net zoals Verhofstadt.). In tweede instantie ging ik echter over het gegeven dieper nadenken en besloot ik U te verzoeken deze brief in D.M. op te nemen. De foto gepubliceerd in De Moelial werd door mijzelf aan de redakteur overhandigd. Hij werd gemaakt t.t.v. de SoR-verkiezingen om op het verkiezingspamflet van de Sociale Lijst (links gericht) afgedrukt te worden samen met die van de andere leden van de lijst. Achteraf drukten we echter op het pamflet een groepsfoto af die enige minuten na de individuele foto's werd getroffen.

Mijn beetlens weerhierd er me niet van 730 stemmen in de wacht te slepen. Niets aan de hand dus. Sinds de ondertitel bij dezelfde foto in D.M. begonnen vele lezers zich echter allerlei fantastische denkbeelden te vormen over mijn persoon. Dit laatste zal wel (hopelijk) niet de bedoeling van de redakteur geweest zijn maar toch wens ik hierbij enkele verduidelijkingen mee te delen.

Over de splitsvondigheidsgraad van het neologisme "verzopen ogen" zal ik hier maar zwijgen. Felt is dat ik de dag van de fotografering enorm last had van een oogontsteking. Mijn zielige blik was dus niet afkomstig van één of andere met bier-naar overspelde nachtelijke uitstap. De lezers die naar aanleiding van het Moelialvondigheidsgebruik denken dat ik een beroepsboemelaar ben, slaan de bal dus mis. Op jaarlijkse basis gemeten zal ik niet meer liters bier drinken dan elke andere VUB-student die van een pintje houdt. Wil de redactie van haar kant misschien duidelijk maken wat "verzopen ogen" zijn? Een wetenschappelijk woord voor oogontsteking misschien?

Een tweede onbegrijpelijk punt is de identifikatie met Verhofstadt. De enige gelijkenis is dat we allebei "ergens als nieuweeling zijn terechtgekomen" leder verstandig mens gaat echter bij andere dergelijke vergelijking dieper zoeken. Allerlei andere vergelijkingen zijn echter uit den boze: als lid van de Sociale Lijst kan ik zeker niet bestempeld worden als neo-liberaal ook als centrum-rechts gezinde (volgens sommigen wel als platte reformist, maar dat doet hier weling terzake). Bovendien bezit ik voldoende trots om elke eventuele uiterlijke gelijkenis met Verhofstadt af te wipelen. Kortom, het is jammer om vergeleken te worden met iemand wiens verschijning op de beeldbuis telkenmale een oprisping in mijn mag tweeweg brengt. Hierin schuilt een bewijs van mijn vorige stelling: als ik in de spiegel kijk heb ik een dergelijk gevoel niet (pas op, ik wil beschelden blijven!). Misschien behoren dergelijke vergelijkingen tot een nieuwe Moelial-stijl want mijn collega Eric Goubin wordt in het artikel totaal ten onrechte vergeleken met W. Martens.

Tot slot nog enkele journalistieke tips. Volgens mij beschikt het artikel inhoudelijk geen enkel gegeven die het rechtvaardigt foto's te publiceren van om het even welk SoR-lid. Niemand (ook ik niet) wordt immers bij naam genoemd. Naar mijn persoon wordt onder geen enkele vorm in het artikel verwezen. Alles beperkt zich tot een bizarre ondertitel zonder enige uitleg. Van daar waarschijnlijk ook de aanleiding tot verkeerde interpretaties.

Deze interpretaties zijn bovendien negatief en hebben de kenmerken van afkooksels van een sensatiegerichte berichtgeving. Ik wil hier onmiddellijk een vergelijking die uit de laatste zin bij de lezer zou kunnen voortspuiten uit de weg ruimen: de Moelial is niet zoals Bildzeitung maar heeft goede bedoelingen. Zo ben ik er van overtuigd dat de Moelial mij als neofiet op de één of andere manier aan de lezers zou voorstellen. Mag ik er de redakteur wijzen dat het voor de media gebruikelijk is om bij zulke gelegenheden op de één of andere betekenisvolle manier de figuur terzake in het daglicht te stellen, bijvoorbeeld via een (kritisch) interview. Daar kunnen zelfs foto's bij opgenomen worden!

Mag ik de redakteur vragen deze brief volledig te publiceren. Op deze manier zullen er immers minder blanco's tot stand komen bij de lay-out en zullen overbodige foto's en ondertitels evenals de vermelding van dozijnen cocktail-ingrediënten en -recepten niet als opvallende momenten fungeren. En deze zin mag er ook nog in: gebeurlijke fouten vloeden niet uit mijn pen maar uit de typemachine van de Moelial (dit om een tweede lezersbriev van Rasquin te verkomen)

Overtuigd van haar goede bedoelingen wil ik de redakteur tot slot toch nog bedanken voor het publiceren van de foto's en het verslag van de SoR.

Geert Deryuck
Ondervoorzitter Sociale Raad Studenten.

Sinds 24 februari hebben de diensten van de Sociale Sektor Studenten in Jette nieuwe openingsuren.

STUDIE-ADVIES:
tel.: 478.48.90
binnenpost: 12.07

Open op maandag en woensdag van 12u30 tot 15u30

SOCIALE DIENST EN JOBDIENST:
tel.: 478.48.90
binnenpost: 12.06
open op woensdag van 12u30 tot 15u30

SPORTDIENST EN ONTHAAL:
tel.: 478.48.90
binnenpost: 11.17
open van maandag tot vrijdag, van 9u30 tot 11u en van 15u tot 16u15

DIENST KULTUUR:
de studenten in Jette mogen zich gelukkig prijzen dat ze geen Dienst Cultuur op hun kampus hebben!

Een beknopt overzicht van de werking van de Sociale Sektor te Jette vindt u in infobrochure "Sociale Sektor Kampus Jette". De brochure is te verkrijgen op het sekretariaat van de Sociale Sektor Jette

(advertentie)

Vul uw kelder!

Vul uw wijnkelder aan met wijnen uit de VUB-tek:

FRANSE WIJN:

Côtes du Lubéron, 1984, V.D.Q.S., mis en bouteille en France, 75 cl. PRIJS: 99fr.

Fitou, 1981, mis en bouteille en France, 75 cl. PRIJS: 125 fr.

Cellier des Dauphins, 1984, Côtes du Rhône-Villages, AC, Mis en Bouteille en France, 75 cl., PRIJS: 149 fr.

Sauvignon Touraine, Domaine Guenault, AC, 1983 (wit), mis en bouteille en France, 75 cl. PRIJS: 125fr.

ALGERIJSE WIJN:

Côteaux de Mascara, 1983, Mis en bouteille en Algérie, 75 cl., PRIJS 109 fr.

Cuvée du président, mis en bouteille en Algérie, 75 cl., PRIJS 120fr.

Medea, 1983 (rosé), mis en bouteille en Algérie, 75 cl., PRIJS 109 fr.

M.L.B. ~ onafhankelijken

De ondertekenden, onafhankelijken van het R.A.K. en het Boycot-apartheidscomité VUB protesteren tegen de verdrijving van de felten zoals dit gebeurde in De Moelial 9 en 10.

1. MLB was niet gekant tegen een ANC-spreker op boycot-apartheidsdag, maar wel tegen alleen een ANC-spreker. Een pluralistische standpunt, niet ook de andere bevrijdingsorganisaties BCM en PAC uit te nodigen was door hen naar voor gese-

2. AIB-discussie. Volgens Peter V.R. mobiliseerde MLB fors voor de volgende vergadering en liet de stemming overdoen.

a. Dit is bedriegend voor de onafhankelijken op het comité, die hierdoor in de MLB-hoek gedrukt worden.

b. De discussie over de uit te nodigen organisatie was reeds gevoerd in de werkgroep "debatten", waar besloten was alle 3° wereldorganisaties uit te nodigen. Deze werd op het eerste comité opzij geschoven.

c. Het feit dat AKZA en BOA niet kwamen opdagen ligt niet in het gemanipuleer van MLB, maar simpelweg in het feit dat de organisaties niet correct gecontacteerd werden door de mensen die zich hiervoor vrijwillig hadden opgegeven.

Bewijst hiervan is het feit dat Eddy Smith (V.O.-BTK'er) de dag ervoor en de actiedag zelf de organisaties gebeld heeft en hierbij bleek dat beide organisaties wel gecontacteerd waren, maar dat de belofte van terug te bellen (vanuit VUB) niet gebeurde, zodat de beide organisaties niet vastgelegd hadden.

Ten tweede had de AIB-spreker de moeite gedaan een AKZA-stand mee te brengen om deze afwezigheid (gedeeltelijk) recht te zetten.

Het was trouwens geen MLB-lid dat Rose Mosepe gebeld heeft maar Annie Van Der Stichel (nu vertegenwoordiger van VVS-SVB in het secretariaat van het actiecomité)

"De hele anti-apartheidsdag was een mislukking". Deze ongenueerde uitspraak van V.R. is een regelrecht belediging van alle onafhankelijken die zich ingezet hebben voor de actiedag, vanwege de inactieve Moelialers. De organisatie van de dag lag ook voor een groot deel in handen van de onafhankelijken, zodat De Moelial een belangrijke rol had kunnen spelen in de mobilisatie van de studenten, hetgeen nauwelijks gebeurde. Terwijl wel ruime aandacht besteed werd aan de meeting ingericht door ALS-SVB-JK-SAP, is dit pluralisme? De onafhankelijken worden eens te meer buiten spel gezet ten voordele van de politieke organisaties.

Het was tevens ook een succes dat de kringen bereid waren mee te werken aan een rugby-match, terwijl ze jaren volledig apatisch waren t.o.v. politiek. De kringen manifesteren zich meer en meer als politiek kritisch:

- praesesconvent tegen NSV
- St-Ve thema tegen apartheid
- oproep aantal kringen voor NAK
- speeches door bestuursleden in lessen
- actief deelnemen van bestuursleden in RAK

De systematische aanvallen van De Moelial tegen de kringen lijken ons dan ook misplaatst.

Het voorstel deficietair te werken van ALS-MLB wordt in het Moelialverslag uit de context van het gehele maatregelenpakket gerukt: het verslag was o.a.:

- een begroting indienen met een hoger budget dan de (verwachte) toegewezen gelden.
- nu geen gelden zoeken om het deficietair te financieren, maar ze eventueel achter de hand te houden.

- Motivatie:
- geen toegevingen aan de regering
 - de bereidheid tot actievoeren van studenten te demonstren
 - de RVB en de SoR een duidelijk standpunt te laten innemen (liefst voor de studenten)
 - geen effectieve afkandingen of prijsverhogingen te forceren, maar principeel te welgen toe te geven aan besparingen
 - van "revolutie" is er geen sprake, wel van brede fronten

Vermits het voorstel deficietair te werken democratisch aanvaard werd op het RAK is het o.i. niet opportuun dit zo eenzijdig voor te stellen als gebeurt.

De "waarheid" is hier enkel de SoR-visie. De argumentatie voor dit voorstel wordt enkel afgedaan als "krakemikkig gauchistisch". Waar stemde het RAK dan voor?

Als besluit protesteren tegen het feit dat het boycot-apartheidscomité en het RAK in een slecht daglicht geplaatst worden door de persoonlijke haat van de Moelialers tegen bepaalde groeperingen. Dit werkt actie-verlamdend en schrikt andere studenten af om deel te nemen aan de anti-regeringsactie.

De onafhankelijken kunnen meestal meer respect en sympathie opbrengen voor groeperingen en mensen die effectief werken i.p.v. af te breken.

A. Daenlinc, G. Van Gijseghe, A. Wouters, D. Schouterden, F. Van Holen, B. Verloigne, D. Van Evercooren, K. Versteegen.

Antwoord: De Moelial is noch schatplichtig aan het RAK, noch aan de SoR., noch aan het MLB, noch aan andere. We bepalen ons standpunt zelf. Dat is pas echte onafhankelijkheid.

Proudhon vs. Marx

HET ANARCHISTISCH VERZETJE

Wat in de loop van de jaren op de VUB al allemaal als "anarchisme" is voorgeschoteld! Meestal bestaan anarchistische groepjes op de VUB slechts enkele maanden. De besten hebben het anderhalf jaar volgehouden.

We hebben met MLB, in het jaar 1979-80 -het modeljaar van het anarchisme op de VUB- oot eens een vormingsvergadering gegeven over het anarchisme. Er waren toen een 150-tal aanwezigen, waarvan de meesten beweerden dat ze anarchist waren. Nu, zes jaar later, is bij ons weten geen enkele van al die ex-studenten nog politiek actief als 'anarchist'.

Met sommige anarchisten hebben we als MLB in de loop van de jaren goed kunnen samenwerken. De basis voor deze samenwerking was steeds eenheid in de actie; zo stonden MLB en anarchisten samen vooraan in de anti-fascistische strijd. Onder de vlag 'anarchist' gaat spijtig genoeg vaak ook een andere lading schuil: door hun blinde haat tegen het marxisme werken deze mensen de actie tegen, wanneer hieraan wordt megedaan door MLB.

Wanneer het zgn. 'Anarchistisch Verzet' in zijn beoordeling van het marxisme in 'De Moelial' nr 10, niet verder kan komen als 'links fascisme', en wanneer haar enige bijdrage, in verband met het RAK, erin bestaat een hetze tegen MLB te komen versterven, moet het niet afkomen met: "om de akties te doen slagen heeft men de massa nodig". Als je de massa effectief wil mobiliseren zijn er belangrijker zaken.

Meneer 'Anarchistisch Verzet' die zo tegen elke vorm van dictatuur is roept ondertussen wel op tot uitsluiting van MLB uit het comité.

Het 'Anarchistisch Verzet' eindigt zijn schrijfsel met: "We hoeven geen dictatuur, noch van links, noch van rechts". De voorbije verkiezingskampagne was er ook een partij die zich de derde weg noemde tussen links en rechts. We raden het 'Anarchistisch Verzet' dan ook aan zich te wenden tot de Tweerkenstraat.

Van De Velde Martine
Vanderlinden Myriam

Vrije democraten.

Beste Moelial,

Ik zou willen reageren op het artikel "Geen dictatuur" van het "Anarchistisch Verzet" (Moelial, nr 10, 20 februari 1986). Daarin klaagt de auteur de autoritaire houding van het MLB (Marxistisch-Leninistische beweging) aan. Wij, vrije democraten, vinden dit een juiste weergave van de verhoudingen op de VUB. Feit is dat het MLB een zeer autoritaire houding aanneemt tegenover andersdenkenden. Getuige hiervan is de dominerende houding tijdens de vergaderingen van het comité "Boycot Apartheid" en de samenwerking van het RAK. Dit geeft dan weer aanleiding tot ruzie met andere linkse groeperingen. Het gevolg van dit kleinzielig gedoe is dat het beoogde doel niet haalbaar is. Concreet voorbeeld van hoe het niet moet was de actiedag tegen Apartheid. Deze actiedag was organisatorisch een complete ramp (nauwelijks alternatieve lessen, een geplande video-uitzending die niet doorging en het schrappen van een debat).

Verder willen wij erop wijzen dat het MLB niet ongestraft haar intimidatie van onafhankelijken mag voortzetten. In dit verband willen wij alle onafhankelijke studenten, die op woensdag 5 februari inebetoogden tegen de maatregelen in verband met het hoger onderwijs, bedanken. Wij roepen tevens alle vrije studenten op om niet te zwichten voor de arrogantie van het MLB. De niet-partijgebonden studenten moeten, los van alle druk en in alle vrijheid, hun eigen standpunten bepalen.

De VUB is en blijft een pluralistische universiteit!

Vrije Democraten, VUB
(naam en afdeling gekend.)

Aktiealternatieven.

Het MLB zou een minimeere, zelfs onbeduidende rol spelen als er gewoon meer andersdenkenden aanwezig waren op de vergaderingen. Maar van de massa studenten hebben we steeds weer (mits enkele uitzonderingen) steeds dezelfde sekkle te zien, of dit nu het raketten, anti-racisme, anti-apartheids of anti-regeringsmaatregelen komitee was. Ik moet zeggen dat ik mij bulk vol heb van overgeprentende marginale groepen die profiterend van de afwezigheid van de centrum-aanwezigheid, dezelfde meerderheid met een programma of werkwijze konfronteren dat ze niet kunnen aanvaarden. Ik begrijp die afwezigheid want de debatten en konfrontaties op de vergaderingen zijn zo ellenlang, zo onoverzichtelijk, hatelijk scherp bij tijden en afstotelijk voor derden, dat het haast niet anders kan. Als een comité nog representatief zal willen werken, dan zal ze op een totaal andere wijze moeten worden samengesteld. Ik dacht aan verkiezingen per fakulteit. Dit zal hoedanook tot polemiek en dus mobilisatie aanleiding geven. De verkorene moet zijn achterban op de hoogte houden

en is beter verbonden. Alle fakulteiten zijn dan evenredig vertegenwoordigd (alhoewel een aantal kleinere zouden moeten worden samengenomen). De studenten zouden zich dan ook betrokken voelen dat ze zelf hebben verkozen. Door enquête of referendum zouden de studenten kunnen gemobiliseerd worden om ook hun stem te laten horen.

En om de grond van de zaak te regelen... is de huidige redus van aktiemiddelen niet erg '68 ouderwets. Bewijs mij eens dat betogingen de laatste 4 jaar iets hebben uitgehaald en dus niets anders waren dan (rauw)stoeten van mensen die met de moed der wanhoop toch maar eens nog eens voor de zoveelste goede zaak op straat komen. Bewijs aan de studenten dat er geen strategien of aktieplan tles zijn die beter en professioneler zouden werken dan steeds weer dezelfde roezooel doe steeds weer voorgeschoteld wordt. Ik dacht dat enkel steenezels zich steeds weer tegen dezelfde steen stoten...

Lavens Len

Uitzending door derden.

Het is nu al een poosje geleden dat het NSV op de VUB-campus propaganda kwam voeren. Gelukkig maar, kan men zeggen. Inderdaad, deze neo-nazistische flaminganten dachten bij de bijna 6.000 VUB-studenten een groot aantal potentiële leden te vinden. Gelukkig was dit niet het geval en werden deze neo-nazies korte tijd na hun opdaken op de VUB-campus verdreven. Met recht en rede!

Deze fascistische bende mag inderdaad niet op de VUB geduld worden. Mochten deze Hitlerianen het ooit nog aandurven om opnieuw de VUB-studenten met hun waanzin te komen teisteren dan moet deze bende met man en macht, massaal en met vereende krachten, verjaagd worden. Men hoeft zich niet te schamen en te verontschuldigen als men daarbij geweld moet gebruiken. Het NSV kent immers maar één taal, nl. die van het geweld! Waarom zouden deze fascisten anders voorzijen zijn van knuppels en boksbeugels? Kameraden, wees gerust, ze kleven immers een ideologie van de mensheid bijna volledig om zeep voor hen.

Heeft men deze mensen (?) te ontzien en te tolereren? Het Anarchistisch Verzet vindt van niet. Daarom mocht deze orde nazies het aandurven terug te komen dan moeten alle democratische en anti-fascistische studenten dit kortdakt verhandelen.

Het NSV mag nooit één voet aan de grond krijgen op de VUB. (Dit misschien tot spijt van enkele ultra-liberalen op de VUB die zich ook niet schamen om de rechtse kerel uit te hangen).

Dit was een uitzending van:
het Anarchistisch Verzet

STAR WARS

Donderdag 13 maart gaat er op de ULB een debat over SDI (Star Wars voor het gewone volk) door. Het debat wordt georganiseerd door Studiekering Vrij Onderzoek en hun franstallege collega's Cercle Libre Examen. Aan het debat doen mee:

- kolonel Hollants Van Loocke: Defensie Studiecentrum
- Xavier Zeebroeck: Groupe de Recherche et d'Information sur la Paix
- Rik Coolsaet: Studiecentrum Emille Van Der Velde Instituut
- André De Deckr.: PRL.

DEBAT: "SDI - KANS TOT EEN ALTERNATIEVE DEFENSIE OF TOT EEN NIEUWE DETENTE"

Donderdag 13-3
ULB campus Solbosch
Avenue Paul Heger, vanaf 20u In H1301

ZOEKERS

GEVONDEN

een paar blauwe handschoenen werden gevonden in gebouw Y'. De eigenaar kan ze komen afhalen in het SoR-lokaal (gebouw naast het Kulturkaf-fée). Haast u want de winter is bijna voorbij!

VERLOREN

verloren op maandag 17 februari:
polshorloge van het merk Giallo. Zwarte achtergrond, rode wijzers en rode rand, zwart bandje. De horloge is verloren op de VUB-kampus of omstreken. Indien de horloge gevonden werd, dan aub bellen naar Stefan Cools op het nummer 02/641.29.46 (9u-18u)

GEZOCHT

VZW Universitaire Vredesdagen zoekt alle mogelijke bureaubemeubeling, liefst gratis, voor inrichting lokalen.

Wij komen bij u langs. Contacteer ons op het nummer 02/640.93.02 (Triomflaan 74, 1160 Brussel.)

GEZOCHT

Zoveel mogelijke objectieve informatie over extreem rechts. Die informatie zal dan gebruikt worden om de publieke opinie over extreem

rechts te informeren en om duidelijk te maken wat het waar gezicht van extreem rechts is. Dus informatie over extreem rechts naar:

"Halt!"
P 316, Brussel 22
1000 Brussel

JOB-INFO

Op donderdag 13 maart 1986 organiseert de Oud-studentenbond een doorlopende Jobinfoeurs. Bovendien wordt er ook nog een sollicitatietraining georganiseerd. Twee onderwerpen zullen daar aan bod komen:

- waar informatie vinden, hoe lezen van vacatures
- hoe een sollicitatiebrief + curriculum vitae opstellen
- hoe solliciteren, interviewtechnieken

Voor meer informatie:

OSB-YUB
Brand Whitlocklaan 50
1200 Brussel
tel. 02/734.95.07

WO. 12/3, 19 TOT 22 U. IN LOKAAL F111:
SOLLICITATIE TRAINING
DO. 13/3, 9 TOT 17 U., AUD. Q. JOBINFO-
BEURS

DELEGATIEAKTIE

DELEGATIE-AKTIE IN FLORENNES OP ZONDAG 16 MAART

Sinds één jaar staan er kernraketten in Florennes. Het VAKA en het Overlegcentrum voor de Vrede, alsmede duizenden vredesmilitanten, wensen dit moment niet onopgemerkt te laten voorbijgaan.

Daarom de delegatieaktie: een zo groot mogelijk aantal organisaties en verenigingen worden uitgenodigd om ter plaatse hun protest te laten horen en uiting te geven aan hun vredeswilligheid. Ook de VUB werd hiertoe uitgenodigd. Daarom heeft Studiekering Vrij Onderzoek beslist een bus in te leggen, die stipt om 15u vertrekt voor het Kulturkaf-kaf-fée. Tickets (nu reeds bij VO te bestellen op nummer 02/641.23.28 of ze gewoon komen afhalen in het VO-lokaal) kosten 200fr. Leden van VO en gewetensbezwaarden betalen slechts 150fr.

FLORENNES, ZONDAG 16 MAART 1986

organisatie: VAKA - OCV

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Kultuur.

Redaktie: Pleinlaan 2
gebouw Y'
1050 BRUSSEL
Tel.: 02/641 2338

Abonnementen: 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
J. Vuylstekelaan 12 C1
2050 ANTWERPEN